

Η Συντακτική Επιτροπή

Φωτοβολταικά και Αιολικά πάρκα στο Ζαγόρι

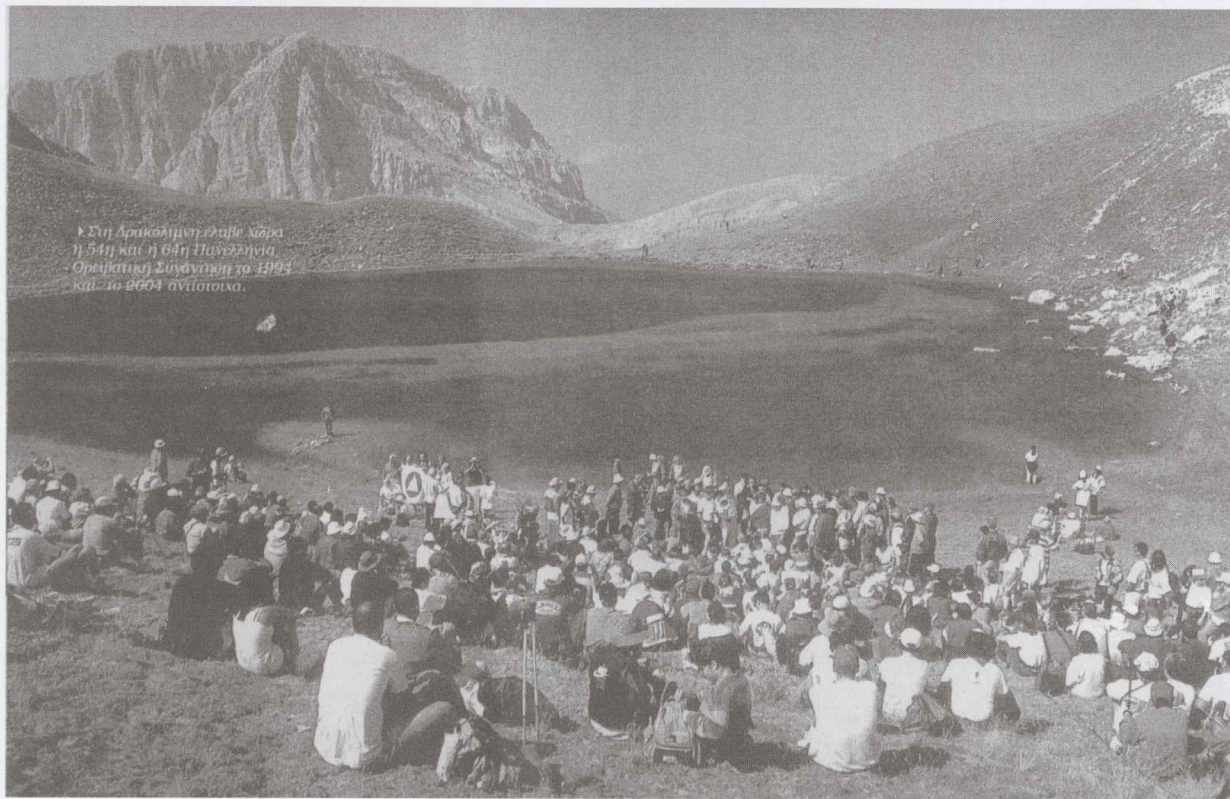
Του Απόστολου Ντιναλέξη

Η Υπουργός Πολιτισμού κ. Λίνα Μενδώνη κατά την επίσκεψή της στα Γιάννενα, όπου εκπροσώπησε την κυβέρνηση στους εορτασμούς της 25ης Μαρτίου, ερωτηθείσα για το θέμα απάντησε ότι «οποιαδήποτε παρέμβαση μπορεί να δημιουργήσει πρόβλημα ή έστω προβληματισμό στην διαδικασία αξιολόγησης της υποψηφιότητας του πολιτιστικού τοπίου του Ζαγορίου στο Κέντρο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO, το Υπουργείο Πολιτισμού είναι αντίθετο».

Σε σύσκεψη στην Περιφέρεια Ηπείρου παρέστη και ο Δήμαρχος Ζαγορίου κ. Γεώργιος Σουκουβέλος ο οποίος παρέδωσε στην Υπουργό την απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Ζαγορίου σχετικά με την πρόθεση της Μητροπόλεως Ιωαννίνων για Φωτοβολταικό πάρκο στον κάμπο των Άνω Σουδενών.

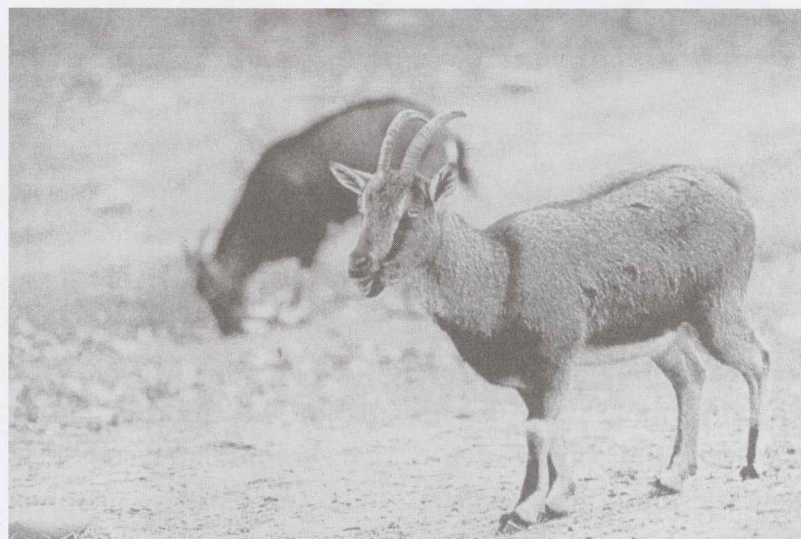
Προς το παρόν με το κοινό μυαλό μου, είμαι ικανοποιημένος απ' τα ανακοινωθέντα. Όμως μου προέκυψαν αναπάντητα ερωτήματα. Πρώτον εάν απορριφθεί η αίτηση προς την UNESCO θα επιτραπούν στο Ζαγόρι τα Αιολικά και Φωτοβολταικά Πάρκα; Δεύτερον εάν εγκριθεί η αίτηση προς την UNESCO συνάδουν τα πάρκα στο Ζαγόρι; Δηλαδή μετά την ένταξη θα αδειοδοτηθούν τα πάρκα στο Ζαγόρι; Τρίτον η ενέργεια απ' αυτά τα πάρκα θα ωφελήσει τους Ζαγορίσιους; Θα έχουν οι Ζαγορίσιοι φτηνότερο ρεύμα ή τούτο θα πάει στον υδροκέφαλο της Αθήνας; Τελικά κερδισμένοι θα είναι οι πράσινοι επενδυτές;

Στον κάμπο των Κάτω Σουδενών, των Άνω Σουδενών και του Ελαφοτόπου σπέρνονταν σιτάρι, κριθάρι και καλαμπόκι. Τα χωριά αυτά ήταν ψωμοτόπια και αντάλλαζαν προϊόντα με

άλλα μεγαλύτερα χωριά. Έδιναν δημητριακά και έπαιρναν κρασί, τσίπουρο, μήλα, γίγαντες κλπ. Τώρα Απρίλης μήνας πρέπει να οργώσουμε τον κάμπο για να σπείρουμε φωτοβολταικά!!!

Κήρυξε το Υπουργείο απάτη τα βουνά στην Ελλάδα. Εμείς δεν τα θέλουμε απάτητα. Θέλουμε να πατιούνται από πρόβατα, γίδια και αγελάδες. Θέλουμε να πατιούνται από περιπατητές και ορειβάτες. Θέλουμε να περπατούν από λύκους και αρκούδες, από λαγούς και πέρδικες, από αγριόγιδα και ζαρκάδια, από αετούς και όρνια. Θέλουμε να τα βλέπουμε άσπρα το χειμώνα με πολύ χιόνι και

καταπράσινα το καλοκαίρι για την κτηνοτροφία. Δεν θέλουμε αιολικά και φωτοβολταικά πάρκα.

Οι καρεκλάδες της Αθήνας ζουν μέσα στα τσιμέντα και γι' αυτό δεν φταίμε εμείς. Έκαψαν τα δάση για οικόπεδα και θέλουν οξυγόνο απ' τα δικά μας δάση. Τα δικά μας δάση που μας έδιναν ξυλεία για τις οικοδομές. Μας έδιναν ξυλεία για τις κληματαριές και τους φράχτες. Μας έδιναν καυσόξυλα για το τζάκι και για την πυροστιά. Ξύλα για μαγείρεμα, ξύλα για ζεστό νερό για ανάγκες καθαριότητας. Αυτοί σέβονται και αγαπούν το δάσος περισσότερο από μας; Και το δάσος το αγα-

πούμε και τα ποτάμια και τα γεφύρια και τα μνημεία. Υπερβολές δεν δεχόμαστε. Μιλούν αυτοί για το περιβάλλον το δικό μας. Έρχονται οι αστοί και ρυθμίζουν τη ζωή μας.

Αναμφίβολα μπαίνει και το ερώτημα μήπως φταίμε εμείς. Δυστυχώς έχουμε μερίδιο ευθύνης. Δεν αντιδρούμε ομαδικά. Δεν αποφασίζουμε δημοκρατικά. Καταντήσαμε καλοπερασάκηδες.

Δεν αναλαμβάνουμε ευθύνες. Δεν εκφραζόμαστε. Δεν εμπνεύσαμε στα παιδιά μας την αγάπη για το χωριό, για τη φύση, για το περιβάλλον. Στέλνουμε τα παιδιά για γράμματα και κατανοούν αστοί και φεύγουν για την Ευρώπη κι αλλού.

Οι παλιότεροι Ζαγορίσιοι θα θυμούνται και την περίπτωση της κυνηγετικής περιοχής στο Ζαγόρι. Δεν υπήρξε τότε συμφωνία κατοίκων και κυβέρνησης. Ακραίες τοποθετήσεις και αντιδράσεις εκατέρωθεν και τελικά τζιφος. Στην προκειμένη περίπτωση των πάρκων ας ερωτηθούν και οι κάτοικοι με ένα άτυπο δημοψήφισμα. Αυτά και καλό καλοκαίρι.

ΠΑΣΧΑ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΑΣ

γιορτή, καθαρά όμως παιδιάστικη γιορτή. Χιλιάδες λογοτέχνες, ποιητές, δημοσιογράφοι έγραψαν υπέροχα και δημοσίευσαν έξοχα Πασχαλινά διηγήματα και ποιήματα, προπαντός όμως ο Αλ. Παπαδιαμάντης. Εμείς εδώ θ' αναφέρουμε ένα υπέροχο ποίημα του Ιωάννη Πολέμη το:

Χριστός Ανέστη

Το μέγα θαύμα, σήμερα την πλάση όλη μαγεύει,
ρυθμός αγάπης τις καρδιές σαν όνειρο χαϊδεύει.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Αντιλα-

λεί παντού σαν άγια αλήθεια.

Κι αχτίδα ελπίδας χύνεται στα πονεμένα στήθια.

Κι έρχεται με την άνοιξη, με τους ανθούς τ' Απρίλη, το πρόσχαρο το μήνυμα σαν θα 'θελε να στείλει τη λουλουδένια ομορφιά του Γολγοθά το θύμα μες στην ανθρώπινη ψυχή να πνίξει κάθε κρίμα.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Φίλημα γλυκιάς αγάπης δώστε, φίλοι κι εχθροί αδερφικά τα χέρια σας ενώστε.

Ο Δήμος Ζαγορίου για την 8η Μαρτίου

Ήταν 8 Μαρτίου του 1857 όταν εργάτριες κλωστούφαντουργίας στην Νέα Υόρκη διαδήλωναν ζητώντας καλύτερες συνθήκες εργασίας.

Η μέρα αυτή ορίστηκε το 1977 από τον Ο.Η.Ε. ως παγκόσμια ημέρα για τα δικαιώματα της γυναίκας και γιορτάζεται κάθε χρόνο.

Στους αγώνες τους το σύνθημα ήταν: ψωμί και τριαντάφυλλα που συμβολίζουν την καλύτερη ποιότητα ζωής.

Ήταν 8 Μαρτίου του 2022, που ο Δήμος Ζαγορίου τίμησε την παγκόσμια ημέρα της γυναίκας προσφέροντας από ένα κόκκινο τριαντάφυλλο σε όλες τις γυναίκες υπαλλήλους του.

Τίμησε την γυναίκα που καθημερινά δίνει τον αγώνα της ζωής, που μοχθεί και είναι παρούσα, όχι μόνο στην προσωπική οικογενειακή της ζωή, αλλά και στην υπηρεσία της.

Επιτρέψτε μου να σας παρουσιάσω τις συναδέλφους που στελεχώνουμε τις υπηρεσίες του Δήμου μας και καθημερινά πηγαινοερχόμαστε στο ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ-ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ:

Σαββούλα: 2653360317, Αγγη: 2653360316, Δέσποινα: 2653360325, Ελένη: 2653360339, Αλεξάνδρα: 2653360343, Ανθή: 2653360315, Γεωργία: 2653360340, Παρασκευή: 2653360371

ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ:

Μαρία: 2653360331, Βασιλική: 2653360338, Δήμητρα: 2653360342, Χριστίνα: 2653360344.

ΚΕΠ: Κατερίνα: 2653360319, Μαρία: 2653360318, Πετρούλα: 2653360215

ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ:

Λυδία: 2653360205, Ρούλα: 2653022551, Δέσποινα: 2653022551, Μαρρίνα: 2653360201, Αλεξάνδρα: 2653022551, Ελένη: 2653360220. Εκ μέρους όλων μας ευχαριστούμε πολύ!

Και για την αντιγραφή

Δέσποινα Γκερλέ-Μπίτσα

Δημοτική Υπάλληλος Δήμου Ζαγορίου

Ένα του κόσμου τ' όνειρο: Νικήτρια η καλοσύνη να 'ναι παντού κι οδηγητής των έργων μας να γίνει.

Του λόγου η δόξα ανάλαμψε κι ήβρε παρηγορήτρα σαν μέσα στο ηλιόκαμα σ' όλη της γης τη φύτρα.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ: Ας ζει στο νου το Σύμβολο τ' ωραίο για να πληθαίνουν μέσα μας χαρές και φέγγος νέο. Η δικαιοσύνη της ψυχής τα βάθη να φωτίζει και της αγάπης η ομορφιά τον κόσμο να στολίζει.

Ιωάννης Πολέμης

Υπέροχο και πολύ διδακτικό ποίημα.

Έπειτα, όπως λένε, με τη σχετική υποχώρηση του κορονοϊού, τη φοβερή πανδημία, covid 19, όπως επιστημονικά λέγεται, έπειτα από δυο χρόνια όλοι μας να βρεθούμε στα χωριά μας για το Πάσχα έστω και λίγο.

Θα χαρούμε όλοι και πλούσιοι και φτωχοί το απλό μας τραπέζι «Γιατί ο Εκκλησιαστικός Χρυσόστομος μας λέει «εισεέλθετε εις τράπεζαν, η τράπεζα γέμει αγαθών...» και πλούσιοι και πένητες μετ' αλλήλων χορεύσατε...» (Ευχή του Ιωάννου του Χρυσόστομου). Εμπρός λοιπόν ετοιμαστείτε σας περιμένουμε. Με την Ανάσταση του Χριστού μας ας ευχηθούμε ακόμη να τελειώσει ο φρικτός πόλεμος στην Ουκρανία, να επικρατήσει η «Νέμεσις» και όχι η «μηνίς».

Φίλοι μου ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ ΚΑΙ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ Σωκράτης Οικονόμου τέως Σχολικός Σύμβουλος Ειδικής Αγωγής

Νέμεσις: Θεά της δικαιοσύνης. Το δίκιο.

Μηνίς: Θεά της κακίας. Το μίσος. Η οργή.

ΜΕΡΕΣ ΓΙΟΡΤΗΣ ΣΤΟ ΠΑΠΙΓΚΟ!

Τι χαρά που κάναμε όλα τα αδελφοξάδελφα μικρά παιδιά, όταν η γιαγιά η Παπαδιά, έβγαζε μέσ' απ' την μεσάνδρα στον οντά, βελέντζες, φλωκωτά και στρωσίδια πολλά και κοιμόμασταν στο πάτωμα στρωματσάδα, μια αγκαλιά, όλα τα εγγόνια της παπαδιάς και του παππά, εκεί στο Πάπιγκο, στο Μεγάλο μαχαλά!

Αν και έχουν περάσει χρόνια αρκετά, θυμάμαι πολύ καλά, ότι οι γονείς μας, είχαν καθιερώσει κάποιες μέρες το χρόνο και πηγαίναμε από μικρά παιδιά, στο Πάπιγκο, στον παππού και στη γιαγιά!

Και ήταν συγκεκριμένες οι μέρες των ραντεβού και των συναντήσεων: τ' Αη-Γιαννιού, του Αη-Βλασιού, του Αη-Γιώργι-ού...

Εικοσάχρονο κορίτσι η μαμά μου, εγκυμονούσα ήδη σε μένα μαζί με τον μπαμπά μου, είχαν πάει στο Πάπιγκο, διά μέσω Γορίτσας, με τα πόδια διασχίζοντας λαγκάδια και ρεματιές, επειδή δεν υπήρχε συγκοινωνία! Τέτοιες διαδρομές έκανε τα χρόνια εκείνα ο παππούς μου, ο παπα-Γιώργης απ' το Πάπιγκο για να προσεγγίσει τα χωριά της περιοχής: Γορίτσα, Μεσοβούνι, Βιτσ'κό και Άγιο Μηνά, όπου υπηρετούσε τότε σαν παπάς!

Σκεπτόμενη όλα αυτά, μια εικόνα ξετυλίγεται μπροστά μου. Η αδελφή μου και εγώ ανεβασμένες στο σαμάρι ενός μουλαριού, με πολύ χιόνι και άγριο καιρό να φτάνουμε στα Άνω Ραβένια, στο σπίτι μας το πατρικό! Θυμάμαι τα χονδρά πλεκτά πλουμιστά σκουφάκια του Βλάχου και της Κλεονίκης που μας είχε δώσει στο Πάπιγκο η αξέ-

χαστη Καίτη και φορέσαμε στην διαδρομή! Μόλις φτάσαμε στα Άνω Ραβένια, τα σκουφάκια επεστράφησαν στον άνδρα της Καίτης, τον κ. Χρόνη, που μας είχε πάει σώες και αβλαβείς στον προορισμό μας.

Μπορεί να μην υπήρχε συγκοινωνία, αλλά υπήρχε πάντοτε μεγάλη επιθυμία και αγάπη να βρεθούμε στο ζεστό πατρικό σπίτι της μαμάς μας στο Πάπιγκο, εμείς απ' τα Άνω Ραβένια και τα ξαδέλφια μας απ' την Κόνιτσα και απ' την Θεσ/νίκη. Πλησιάζουν μέρες γιορτής, μέρες χαράς, μέρες Πασχαλιάς! Η γιορτή του Αγίου Γεωργίου! Κάτι ξεχωριστό για την οικογένεια του παπά Γιώργη, κάτι που θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας!

Μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας στον Αη-Γιώργη, όλο το εκκλησίασμα εκείνα τα χρόνια, πήγαινε στα σπίτια που γιόρταζαν!

Στολισμένα με τα καλύτερα στρωσίδια, τα ομορφότερα κεντήδια, τα ασπροκεντημένα φρεσκοσιδερωμένα δαντελένια κουρτινάκια, το σαλόνι, ο οντάς και το μαντζάτο περίμεναν τον κόσμο που θα περνούσε από κει!

Και ήταν πολύς ο κόσμος αυτός, επειδή τα χωριά μας τότε ήταν γεμάτα και ζωντανά! Ετοιμος ο δίσκος με το φωκά. Συνήθως κερασάκι, βύσσινο ή δαμάσκηνο, όλα φτιαγμένα απ' τα χεράκια της γιαγιάς παπαδιάς, φρέσκα και ωραία απ' τα οπωροφόρα δένδρα του μπαξέ-

μαζεμένα! Την νοικοκυρά του σπιτιού αυτές τις μέρες της γιορτής, την βοηθούσαν στην προετοιμασία και στο σερβίρισμα εκτός απ' τις θυγατέρες και την νυφιαδιά, συγγενείς όπως η Κούλα, η ανηψιά, καθώς και άλλες γυναίκες, όπως η Νόη και η Ευδοκία!

Πάντα το μαγειριό της γιαγιάς παπαδιάς μοσχομύριζε λογιής των λογίων φαγητά! Πόσο μάλλον εκείνη την μέρα της

Δέσποινα Γκερλέ-Μπίτσα
Δημοτική Υπάλληλος
Δήμου Ζαγορίου

γιορτής! Πάνω στην μασίνα να σιγανομυρμουρίζει κρέας-βραστό-σκέτο! Έτσι το έλεγαν και έμπαινε σαν πρώτο πιάτο! Τρυφερό αρνίσιο κρέας, λαϊμός συνήθως, με μπόλικο ζουμί και φρέσκο μαϊδανό απ' το μπαξέ της γιαγιάς, δυο κουταλιές αλεύρι, φρέσκο βούτυρο, αλάτι, μαυροπίπερο και στο τέλος αυγόκομμα με δυο φρέσκα αυγολάκια και δυο λεμόνια! Ήταν μια σούπα χαρακτηριστική της περιοχής, που δεν νομίζω να την μαγειρεύουν σήμερα!

Στη συνέχεια το μεγαλειώδες τρίμμα! Πρόσφορα-λειτουργίες υπήρχαν μπόλικες! Βράζαμε την συκωταριά, την οποία κόβαμε σε κομματάκια. Τσιγαρίζαμε στο βούτυρο και μοσχοβολούσε ο τόπος! Η λειτουργιά κομμένη σε μικρούς κύβους (κρουτόν τα λένε τώρα), τυρί φέτα κομματάκια, τα συκωτάκια και μπόλικη πρασινάδα: μαϊδανό, δυόσμο, φρέσκα κρεμμυδάκια, ακόμη και λάπατα! Όλα μαζί μοσχοτσιγαρισμένα τα τοποθετούσαν στην κοιλιά του αρνιού για να πάρουν την γεύση του κρέατος! Η σουβλα με το κοκορέτσι ήταν απαραίτητη, έργο των χεριών της μαμάς μου Βασιλικής και της θείας μου της Μερόπης. Ψηνόταν δίπλα απ' το σουβλισμένο αρνί πάνω στο

αλώνι, όπου αναλαμβάναμε «υπηρεσία» μικροί και μεγάλοι! Άλλο μεζεδάκι ήταν και οι γαρδούμπες με λαδορίγανη σκέτες ή και με χόρτα! Πλέναμε καλά τις αντεριές με χονδρό αλάτι για να καθαρίσουν! Τις κόβαμε με ένα ψαλίδι, ή τις γυρίζαμε ανάποδα με ένα ξύλο-σουβλί! Στη συνέχεια τις κάναμε πλεξούδες! Τα πατσαδάκια και τα ποδαράκια τα κάνανε πατσά! Τι να σας πω για όλα αυτά; Τότε τα ζούσαμε αυτά! Τώρα; Συνήθως δεν τα τρώνε τα παιδιά, αλλά και για μας θεωρούνται... βλαβερά! Εκείνο που γεύονται δεόντως ακόμη και σήμερα και είναι ωραία είναι η πατροπαράδοτη μαγειρίτσα για τις μέρες αυτές! Μία ή δυο συκωταριές καλά πλυμένες και βρασμένες! Μια χεριά μακεδονίσι, μια χεριά δυόσμο, μια χεριά άνιθο, μια χεριά κρομ'δούλια φρέσκα και 3-4 κρεμμύδια ξερά! Τσιγαρίζουμε όλα αυτά και μετά ρίχνουμε τα ψιλοκομμένα συκωτάκια-πνευμόνι, καρδιά, γλυκάδια και σιγά-σιγά ρίχνουμε και λίγο ρύζι! Στο τέλος την αυγόκοβουμε με πιπέρι, ρίγανη και λίγο βασιλικό βάζω εγώ! Καλή επιτυχία! Τραπέζι στο Ζαγόρι μας και μάλιστα γιορτινό, δεν είναι δυνατόν να λείπουν οι πίτες! Τυρόπιττα, συνήθως, επειδή την λαχανόπιτα την έκαναν αλλά και μια γαλατόπιτα λαχταριστή, ήταν σχεδόν πάντα συνοδευτική!

Το κόκκινο κρασί απ' τ' αμπέλι του παπα-Γιώργη γλυκόπιτο και ευωδιαστό, ήταν φανταστικό! Και στο τέλος το τσουγκρίσμα των κόκκινων αυγών, που τα βάφαμε με μπογιά κόκκινη χύμα και στολίδια στ' αυγά με φύλλα, τριφύλλι συνήθως μέσα σε κάλτσα σφίχτοδεμένο, για να μείνει μετά το σχέδιο! Μετά... βγήκαν οι χαλκομανίες! Κουλουράκια πασχαλινά τέλεια και αυτά!

Τι να πρωτοθυμηθείς; Αξέχαστες μέρες με μυρωδιές και αρώματα μιας άλλης εποχής!...

Καλές γιορτές
σε όλες και όλους!
Με υγεία

ΠΑΣΧΑ 2022. «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ»

Του Τσεργγογιάννη Θεόδωρου,
Ριζάρειο-Βελλαίτη Συντ/χου δασκάλου

Για μία ακόμη φορά, θα γιορτάσουμε και φέτος την «Εορτή των εορτών» την Ανάσταση του Κυρίου, με όλη την χαρά των αισθήσεών μας, και την έξαρση του ψυχισμού μας.

Θα γιορτάσουμε τη νίκη κατά του θανάτου την οποία χάρισε ο Ιησούς στον Άνθρωπο με το πέρασμά του από τη γη.

Οι αιώνες θα διέρχονται από την σκηνή του χρόνου, οι άνθρωποι θα κατακτούν ολόένα και μεγαλύτερα τμήματα του σύμπαντος. Η ζωή θα γίνεται περισσότερο απολαυστική. Τα γεγονότα θα διαδέχονται το ένα το άλλο, για να σβήσουν εν συνεχεία στην απεραντοσύνη του χρόνου.

Οι ήρωες και τα ινδάλματα των ανθρώπων θα χάνονται επίσης στο χάος της λήθης.

Ο Ιησούς όμως, του οποίου το μαρτύριον και την ανάσταση τιμώμε, δεν θα λησμονηθεί. Οι άνθρωποι είτε πιστοί είναι, είτε μαχόμενοι αρνητές θα αναπολούν το ανθρώπινο πέρασμά Του, από τον κόσμο τούτο και θα τον αισθάνονται πάντοτε κοντά τους. Και τούτο γιατί είναι ακατανίκητος η προσωπικότητά του.

Ως άνθρωπος στάθηκε τόσο Θεός και ως Θεός υπήρξε τόσο Άνθρωπος. Οι ιδέες που διεκήρυξε, δεν ήταν πρωτάκουστες για την εποχή του. Όταν όμως ήλθε εκείνος τις γέμισε με φως. Με νέο φως τις ένωσε σε μία δέσμη ημερότητας και τις θέρμανε με την απλή ζωή του και την ωραία θυσία του.

Διακήρυξε ότι η ζωή παρά τα δεινά της, τις ατέλειές της, παρά την ασφυκτική περίπτωση του κακού αξίζει. Η θρησκεία του Ναζωραίου, είναι η θρησκεία η οποία τιμά την αξία της ζωής. Είναι η θρησκεία που κατέχεται από αισιοδοξία, την οποία περισσότερο απ' όλες τις γιορτές εκφράζει η γιορτή της Ανάστασης.

Ας γιορτάσουμε λοιπόν κι εμείς το φετινό Πάσχα σε μία κοινωνία που σπαράσσεται από εξαθλίωση υλική και ηθική, σε μία κοινωνία που σπαράσσεται από πολέμους, από διωγμούς, από πρόσφυγες και μετανάστες και επί των ημερών μας από τον πρωτόγνωρο αόρατο εχθρό της παγκόσμιας συμφοράς τον κορο-

νοϊό και ας στείλουμε με τα χείλη και την καρδιά μας, τους νικητήριους πασχαλινούς ύμνους προς Εκείνον «Το ζωόθυτον θύμα» και ας ελπίσουμε σ' ένα θαύμα, το οποίο θ' αποτελέσει την απαρχή, του μηνύματος της «συμφιλίωσης και συνύπαρξης της ανθρωπότητας». «Χριστός Ανέστη».

«Χαίρετε λαοί και αγαλλιάσθε».

Μπορεί να προσκυνούμε την Ανάσταση του Κυρίου, μπορεί να την πιστεύουμε, αλλά χωρίς πνευματική εγρήγορση, χωρίς αναφερούργισμα ψυχής χωρίς ηθική ανάσταση, δεν θ' αναστηθούμε, θα μείνουμε νεκροί για πάντα.

Χωρίς ανάσταση εσωτερική «πνευματική» οι ύψιστες αξίες της ανθρωπίνης ύπαρξης, ΘΕΟΣ, ΨΥΧΗ, ΛΥΤΡΩΣΗ, θ' αποτελούσαν ματαιοπονία, μπροστά στον αδυσώπητο, παροδικό και σκιδωδές του κόσμου τούτου.

Αλήθεια!! Κάθε χρόνο αυτές τις άγιες ημέρες, νοσταλγικά ο νους μας ξεστρατίζει σε παιδικές μνήμες, που ο χρόνος δεν τις αλλοιώνει. Αναμνήσεις γλυκιές, που γλυκαίνουν το βάρος του χρόνου και των άσπρων... μαλίων μας!!

Πασχαλιά... στο χωριό! Γεγονός... στο Χωριό...! ήρθαν τα γυμνασιόπαιδα!! για το «ΠΑΣΧΑ».

Χρόνια ανέχειας... Χρόνια δύσκολα... Εποχές με φτηνά ρούχα και παπούτσια... αλλά... με ξέγνοιαστο χαμόγελο και ζεστή καρδιά.

Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κορύφωση συναισθημάτων. «Η ζωή εν τάφω», «Αξιον εστί», «Αι γενναί πάσαι» ακούονται μέσα στη νύχτα και σε κάνουν ν' ανατριχιάζεις. Ο λυπητερός ήχος της καμπάνας, δίνει την δική του παρουσία σε αυτές τις συγκλονιστικές στιγμές του δράματος.

Ας αντλήσουμε δύναμη και

ελπίδα από το μέγα μυστήριο του Σταυρού και της Αναστάσεως και γονατισμένοι σε κάποιο ήσυχο... «στασίδι» της Εκκλησίας μας και ξεχασμένοι έστω και για λίγο από τον όποιο... δικό μας, ΓΟΛΓΟΘΑ, ας ψελίσσουμε... «Ω ΓΛΥΚΥ ΜΟΥ ΕΑΡ».

«ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ».

Καλή Ανάσταση!

Θεόδωρος

ΑΠΡΙΛΙΟ-ΜΑΓΙΑΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Από τον κήπο των στοχασμών,
του Θεοδώρου-Τσεργγογιάννη. Συντ/χου δασκάλου

ΑΠΡΙΛΗΣ

«Έστησε ο Έρωτας χορό, με τον ξανθό Απρίλη
και η φύση βρήκε την καλή και την γλυκιά της αύρα».

Μ' αυτούς τους στίχους, χαιρετάει τον Απρίλη, ο ποιητής που τραγούδησε την Ελληνική λευτεριά, ο Εθνικός μας, ποιητής Σολωμός.

Αλλά ο Απρίλης δεν έχει ανάγκη από λυρικούς τραγουδιστές. Του τραγουδάει ολάκερη η ανθισμένη πλάση, σε κάμπους, σε βουνά και ακρογιάλια. Τον τραγουδούν οι μουσικές φωνές των ρυακιών, οι χορδές των φτερωτών «βιρτουόζων».

Το Λατινικό του, όνομα «Aprilis» σημαίνει άνοιξη γιατί ανοίγει τη μαγική του αυλαία κι ένας κόσμος πανώριος, φαντασμαγορικός, παρουσιάζεται ξαφνικά στη σκηνή της πλάσης, γεμάτος λουλουδία, μπουμπουκία, βλαστάρια, φρεσκάδα, κελαηδισμούς, τραγούδια.

Τ' αηδονία συνθέτουν τα μελωδικότερα τραγούδια τους, για την υποδοχή του Απρίλη. Πριν ακόμα χαράξει, αρχίζουν τους γλυκούς λαρυγγισμούς, μέσα στο μυρμιμένο μυστήριο του λόγγου και της ποταμιάς. Όχι μονάχα το αηδόνι, αλλά και άλλοι φτερωτοί μουσικοί, χαιρετούν τον ερχομό του Απρίλη.

Οι πεταλούδες γιορτάζουν τις πιο όμορφες «κρουαζιέρες» τους στα λουλουδία της κερασσιάς της βερικοκιάς, της ροδοκινιάς και της κουτσουπιάς. Ακούσιες... «προξενήτριες» μεταφέρουν τη γονιμοποιό γύρη... και ο σπινθηρής μιας καινούριας εμβρυακής ζωής έχει αρχίσει.

Οι αγρότες και ο λαός έχουν δώσει κι άλλα ονόματα στον Απρίλη. Αγιωργίτη και Λαμπριάτη γιατί το μήνα αυτό, πέφτουν οι γιορτές του Αη-Γιώργη και η Λαμπρή.

Ο Αη-Γιώργης μαζί με τον Ευαγγελιστή Μάρκο θεωρούνται προστάτες της γεωργίας. Ιδιαίτερα προστατεύουν τα ζώα των γεωργών από τα φίδια, που αφθονούν στην ύπαιθρο την εποχή αυτή, γι' αυτό λένε στα «ξόρκια» τους:

Άγιε Μάρκο νάρκωσέ τα
κι Άη Γιώργη τύφλωσέ τα.

Ο Απρίλης είναι ο πιο κρίσιμος μήνας της δένδροκομίας, γιατί φουντώνουν τα βακτήρια οι μύκητες και τα βαπτικά έντομα και χρειάζεται η καταπολέμησή τους.

Ο Απρίλης είναι ο μήνας της πρώτης εξόδου των χωρικών στον κήπο, στο χωράφι, ύστερα από τη χειμωνιάτικη νάρκη. Αλλά και τα ζώα των χωρικών χαίρονται την πρασινάδα του Απρίλη.

Να! μέσα στο χαντάκι... της «αμαλαίας» (ιδιωματική λέξη που σημαίνει... πανδαισία βοσκής) βόσκει ευτυχισμένο το υπομονητικό γαϊδουράκι. Θυμάται το χειμωνιάτικο υποσιτισμό του, όταν με το αυστηρό δελτίο... η γιαγιά του έριχνε δύο χούφτες «άχυρο» και τώρα η πράσινη... φάτνη (το παχνί) της εξοχής, του προσφέρει το πλούσιο συμπόσιο, της χλόης.

Απρίλης! Η ομορφιά οργιάζει. Φουντώνει η πρασινάδα παντού. Τον Απρίλη εκεί στην εξοχή, θα συναντήσεις το τρελό πανηγύρι των αγριολούλουδων.

Μαργαρίτες, χαμομήλια, τριαντάφυλλα, ανεμώνες. Οι ξανθογάλαζες αυτές ανεμώνες (αγριοανεμώνες) που φαντάζονται φρέσκιες-φρέσκιες, στο πρώτο αγκάλιασμα του ήλιου, σαν να ξεπετάχτηκαν τη στιγμή εκείνη, από τα σπλάχνα της γης, για να σαλπίσουν το μεγάλο μήνυμα της άνοιξης.

Κι εκείνη η ακοίμητη... φλόγα... της παπαρούνας, που έχει ανάψει... πυρκαγιές... στους φράχτες του κήπου, έχει στήσει χορό... «σάμπας» μέσα στα «σιταροχώραφα» την ώρα που το στεργιανό «μελτεμάκι» λικνίζει τα κόκκινα φεσάκια της.

Κάπως έτσι την είδε ο ποιητής Κωστής Παλαμάς

«Είναι εδώ που η παπαρούνα σε άκρη χωραφιού παραρριμένη λάμπει σα φωτιά ιερή προς τη χάρη αγνώριστου Θεού από κάποια εστιάδα εκεί αναμμένη!»

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΔΚ. ΜΠΙΤΣΑΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ & ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Η/Υ, Λ.Π.Θ.
MSc ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ - ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ
ΜΕΛΕΤΕΣ - ΕΠΙΒΛΕΨΕΙΣ - ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΩ ΚΑΤ'ΟΙΚΟΝ

philippmitsas@gmail.com
ΒΗΛΑΡΑ 75, ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Τηλ.: 2651071588 - Κιν.: 6947733069

Η ΑΝΟΙΞΗ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ

Στο κύλισμα του χρόνου η άνοιξη προσδιορίζεται στους μήνες Μάρτιο, Απρίλιο και Μάιο. Είναι μια περίοδος ανάκαμψης, ακμής και νεότητας. Καιρικά φαινόμενα με χιόνια, παγωνιές, βροχές, αλλά και ξαστεριές και ηλιόλουστες ημέρες. Οι παροιμίες αποτυπώνουν ακριβώς τις καιρικές συνθήκες της άνοιξης. «Μάρτης, γδάρτης και κακός παλουκοκάφτης». «Όταν έπρεπε δεν έβρεχε και τον Μάη χιονίζει». Παρά ταύτα οι αμυγδαλιές ανθίζουν τον Φλεβάρη, αντέχουν την άνοιξη και καρπίζουν το καλοκαίρι. Τα δέντρα μπουμπουκιάζουν, τα χόρτα ξεμυτίζουν απ' το χώμα. Τα οικόσιτα ζώα βγαίνουν απ' τα κατώγια και τρέχουν στις πλαγίες.

Τον Μάρτιο έχουμε αποκριές, σαρακοστή κι ακολουθούν τον Απρίλιο το Μεγαλοβδόμαδο και η Πασχαλιά. Οι γιορτές αυτές σημαίνουν συναγερμό για τα σπιτία. Αρχίζουν οι νοικοκυρές με ασβεστώματα, πλυσίματα και γενική καθαριότητα. Βγαίνουν τα χοντρά σκεπάσματα και τα χοντρά στρωσίδια και απλώνονται άλλες στρώσεις. Παράλληλα ξεκινούν και οι αγροτικές δουλειές. Τα χωράφια πρέπει να σπαρθούν και τ' αμπέλια να σκαλιστούν. Τ' Αη Γιωργιού ανανεώνονται οι συμφωνίες με τους γιδάρηδες, τους γελαδάρηδες, τους βαλμάδες, τους δραγάτες ή συμφωνούνται καινούργιοι βοσκοί. Όσοι έχουν κατοίκια θα συμφωνήσουν κατσικάρη. Τα κατώγια σκουπίζονται και η κοπριά θα πάει στον κήπο ή το χωράφι. Οι κόττες βγαίνουν στον κήπο και σκαλίζουν το χώμα και το κοτέτσι ασβεστώνεται. Τα μικρά κατσικάκια βγήκαν στο μαντρί και χοροπηδούν χαρούμενα και χορτασμένα.

Οι επίτροποι της εκκλησίας καθαρίζουν και πλένουν την εκκλησιά για να λάμψει το Μεγαλοβδόμαδο και το Πάσχα. Τα σχολαρούδια θα τραγουδήσουν το Σάββατο τον «Λάζαρο» και οι νέοι του χωριού θα στολίσουν τον Επιτάφιο με λουλού-

δια απ' τις γύρω ράχες και την Μεγάλη Παρασκευή θα ψάλλουν τα εγκώμια.

Ο Πρόεδρος του χωριού με το συμβούλιο θα ρυθμίσουν τις βοσκές για τα οικόσιτα ζώα και για τυχόν ιδιωτικά κοπάδια. Επίσης θα ετοιμάσουν τον κατάλογο με την προσωπική εργασία προκειμένου να καθαριστούν οι

Του Απόστολου Ντιναλέξη

αγροτικοί δρόμοι και τα μονοπάτια. Ο δάσκαλος ετοιμάζει τους μαθητές για την γιορτή της 25ης Μαρτίου και προγραμματίζει καθαριότητα του σχολείου.

Οι μπακάληδες του χωριού έστειλαν τις παραγγελίες τους για τα εμπορεύματα που τους λείπουν, βγάζουν τις μασίνες και τους σωλήνες και ασπρίζουν τους χώρους του καταστήματός τους. Στον «τροχό» ήρθε ο Λώνης και μάζεψε κλαδευτήρες, τσεκούρια, τσάπες, δικέλια κι άλλα σιδερικά για να τα διορθώσει και να τα τροχίσει, αφού θα χρειαστούν άμεσα για δουλειά. Στο γαλαντζίδικο φάνηκε ο Γόρης κι οι νοικοκυρές φέρνουν ταψιά και γκιούμια κι άλλα μπακίρια για γάνωμα και για μπαλώματα.

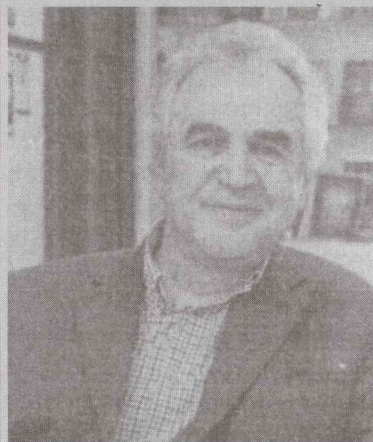
Ο χειμώνας πέρασε, άνοιξαν παράθυρα και πόρτες. Οι δρόμοι και τα καλντερίμια γιομάτα ανθρώπους που ξεκινούν για δουλειές. Άλλοι στο λόγγο για τσάνκα, άλλοι στα χωράφια για σπορά, άλλοι στ' αμπέλια για σκάλο, άλλοι στις βοσκές με τα ζώα. Οι γερόντισσες θα φροντίσουν τις δουλειές του σπιτιού. Οι γέροντες θα φάνε τον πρωινό τραχανά τους και σε λίγο θα κινήσουν για το καφενείο. Πίνοντας τον καφέ τους θα κουβεντιάσουν για τα τρέχοντα, θα σιαχλεύσουν, θα κουτσομπολέψουν και θα μαλώσουν στο τάβλι. Κάποια στιγμή θα σηκωθούν να πάνε και στο άλλο καφενείο για λίγο τσιπουράκι με ελιά ή τυρί ή σαρδέλλα. Στη βόλτα τους θα συναντήσουν σκυλιά και γάτες που βγήκαν να χαρούν τον ήλιο και την ζεστασιά που προσφέρει.

Η ησυχία και η ερημιά του χειμώνα πάνε περίπατο και η ζωή απλώνεται στο χωριό και στη φύση. Οι άνθρωποι κινούνται, τα άγρια ζώα ξυπνούν και ψάχνουν τροφή. Ηρθε ο κούκος και τα παιδιά το πρωί τρώνε ψωμί προτού βγουν στο δρόμο για να «τσακίσουν» τον κούκο. Τα περσινά χελιδόνια φάνηκαν στην κληματαριά κι αγναντεύουν την περσινή φωλιά τους ψηλά στα φουρούσια που πρέπει να επισκευάσουν. Ψηλά στον ουρανό πετάει ένας αητός, αφημένος στα ρεύματα του αέρα. Ένα γεράκι κάνει κύκλους χαμηλότερα και ψάχνει για κόττες. Στο βάθος του ορίζοντα χιονισμένες βουνοκορφές. Κάποια δέντρα έχουν κλαδιά σπασμένα απ' το χιόνι. Τα έλατα και τα πεύκα άντεξαν. Στις κορομηλιές, τις ροδακινιές και τις κερασιές ακούγονται μελίσσια να βόσκουν και να γονιμοποιούν. Βγήκαν απ' τις κυψέλες πεινασμένα κι έτοιμα για παραγωγή. Οι πουρναριές πέταξαν καφετιά βλαστάρια και στα κλαδιά τους κρύβουν ασφαλώς φωλιές από σπουργίτια και κοτσύφια κι άλλα πετούμενα. Παντού ζωή σε εξέλιξη και νεότητα. Ο πλάτανος συμπληρώνει 160 χρόνια ζωής και πέταξε πάλι βλαστάρια κι άρχισε να σχηματίζει ισκίο. Έχει και κάτι ξερά κλαδιά που θα πέσουν με τον αέρα και θα μαζευτούν για προσάνναμμα στη γωνιά ή στο τζάκι.

Η φύση κοιμάται τον χειμώνα, ξυπνάει την άνοιξη, καρπίζει το καλοκαίρι και γεράζει το φθινόπωρο. Ο άνθρωπος γεννιέται, μεγαλώνει, γεράζει και γυρίζει στο χώμα. Χους εκ χοός που έλεγαν οι αρχαίοι. Φύση και άνθρωπος έχουν τον κύκλο τους, άλλοτε σταθερός, άλλοτε μικρός και κάποτε μεγάλος.

ΚΡΑΤΙΚΑ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΒΡΑΒΕΙΑ 2021

Στον Δ. Τζιόβα το Μεγάλο Βραβείο Γραμμάτων

Στον Δημήτρη Τζιόβα, για τη συνολική του προσφορά στα Γράμματα, απονέμεται το Μεγάλο Βραβείο Γραμμάτων για το έτος 2021, στο πλαίσιο των Κρατικών Λογοτεχνικών Βραβείων 2021 (για τις εκδόσεις 2020), που ανακοίνωσε το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού.

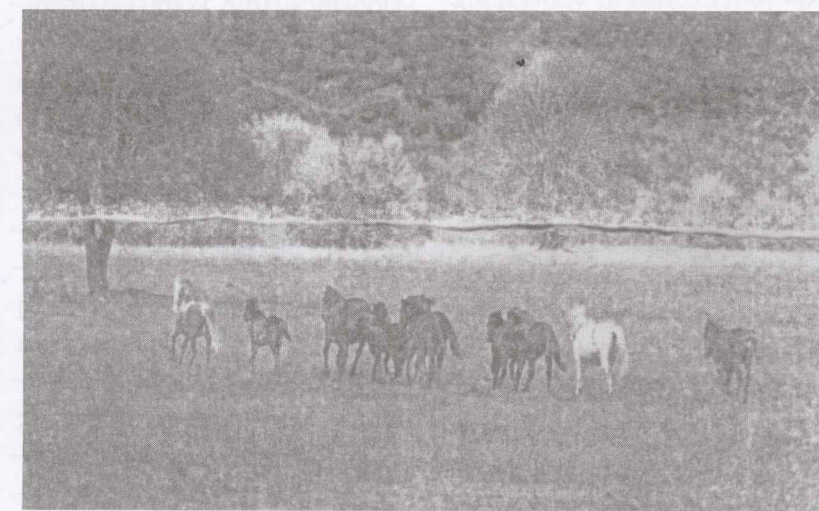
Ο Δημήτρης Τζιόβας γεννήθηκε στα Γιάννενα το 1957 και είναι καθηγητής Νεοελληνικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο του Birmingham της Αγγλίας. Την περίοδο 2000-2003 διετέλεσε Διευθυντής του Κέντρου Βυζαντινών, Οθωμανικών και Νεοελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου του. Έχει διδάξει ως επισκέπτης καθηγητής σε πολλά πανεπιστήμια της Ευρώπης και της Αμερικής και διευθύνει τη μεταφραστική σειρά νεοελληνικής λογοτεχνίας που εκδίδεται από το Κέντρο Βυζαντινών, Οθωμανικών και Νεοελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου του Birmingham. Έχει διατελέσει Γραμματέας της Ευρωπαϊκής Εταιρείας Νεοελληνικών Σπουδών (1995-1998) και μέλος της συντακτικής επιτροπής των περιοδικών journal of Modern Greek Media and Culture (Advisory Board 2014 μέχρι σήμερα) και Gramma, που εκδίδεται από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (2003 μέχρι σήμερα).

Το 2011 του απονεμήθηκε το βραβείο του περιοδικού Διαβάζω για το βιβλίο του «Ο μύθος της Γενιάς του Τριάντα: Νεοτερικότητα, ελληνικότητα και πολιτισμική ιδεολογία» (Πόλις 2011).

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΜΙΑΣ... «ΒΟΥΛΤΙΑΣ»

Η αφορμή ένα μικρό (προ μηνών 24/1/22) σχόλιο στην «Τσιμπίδα» της καλής τοπικής εφημερίδας «Ηπειρωτικός Αγώνας», με τίτλο: «**Αγελάδες ελεύθερης αφοδευσης**», όπου όπως γράφει «Κάτοικοι του όμορφου χωριού Διλόφου, καταγγέλλουν ότι έχουν γεμίσει τα καλντερίμια από ακαθαρσίες αγελάδων κλπ.», έτσι δηλαδή όπως λέμε χέ...τηκε η φοράδα στ' αλώνι. Όπως αναφέρεται στο σχόλιο μέχρι και μήνυση έφτασε να κάνει ο Δήμος εναντίον του ιδιοκτήτη των αγελάδων. Τι να πει κανείς! Κι όλος αυτός ο ντόρος χάριν της Μεγάλης Ιδέας των ημερών μας, αυτής της βαριάς βιομηχανίας (τρομάρα μας) που ανέδειξε όπως λένε το Ζαγόρι σαν μια από τις ναυαρχίδες του (ποιο Ζαγόρι δηλαδή 4-6 από τα 46 χωριά του Ζαγοριού που γεύονται τις χάρες του).

Εμείς οι παλαιότεροι που ζήσαμε γεμάτα τα χωριά μας, θυμόμαστε πως σε κάθε σπίτι τα κατώγια του ήταν γεμάτα από παραγωγικά ζώα (γίδια, πρόβατα, αγελάδες, άλογα) που νανούριζαν τα παιδικά μας όνειρα με τα

Σ' αυτόν τον κάμπο των 2.500 στρεμμάτων, απ' άκρη σ' άκρη καλλιεργημένο βοσκούσαν χιλιάδες πρόβατα, γελάδια και άλογα. Σήμερα μόνο αυτά της πρόσφατης φωτογραφίας Αθηναϊκής εφημερίδας ελεύθερα σε ημάγρια κατάσταση αλωνίζουν τον άλλοτε ψωμοδότη του χωριού μας.

κουδουνίσματά τους και οι αφοδεύσεις τους (οι κοπριές τους) σωροί έξω στις αυλές

Του Βασίλη Τζιόβα

μας για να φορτωθούν και να πάνε στα καλλιεργημένα τότε χωράφια μας. Τώρα μας μυρίζουν οι «βουλτιές» από τα λίγα γελάδια που θυμίζουν ακόμη χωριό. Αλλά

έλεγε «μη φωνάζετε μωρέ, παρήγγειλα στα Γιάννενα βρακιά κι ακόμη δεν μου τάφεραν». Αξέχαστε Γιώργο! Σήμερα γελαδοβρακιά μπορούμε να φτιάξουμε όσα θέλουμε κώλους αγελάδας που θα βρούμε για να τα φορέσουμε!!!

Κι όμως τώρα που χτυπούν οι πολεμικές καμπάνες στην Ουκρανία, σ' αυτόν τον σιτοβολώνα της Ευρώπης και του κόσμου, θυμηθήκαμε όλοι τον πρωτογενή τομέα που τον ρημάξαμε «και πέτρες βγήκαν στα χωράφια» όπως λέει ένα άσμα του Μάνου Λοΐζου. Ίσως τώρα να σπείρουμε φωτοβολταϊκά αντί για στάρι. Αλλά τώρα είναι αργά για δάκρυα και ίσως φτάσουμε να πούμε το ψωμί ψωμάκι. Όλα αυτά τα γράφουμε σε τούτο το μικρό περιοδικό μας εδώ και πάνω από 40 χρόνια, αλλά είπαμε: πανάκεια ο μαζικός τουρισμός.

Την ίδια μέρα που διάβαζα στον «Ηπειρωτικό Αγώνα» το παραπάνω σχόλιο, σε μια Αθηναϊκή εφημερίδα διάβασα τη συνέντευξη της κυρίας Τζομπανάκη, πρωταγωνίστριας της πετυχημένης τηλεοπτικής σειράς «Σασμός» και σε μια από τις ερωτήσεις ο δημοσιογράφος της λέει: «**Έχει αλλάξει η Κρήτη που ξέρατε από τα παιδικά σας χρόνια;**» Η απάντησή της ήταν: «**Ναι δυστυχώς. Ο τουρισμός εισέβαλε στο νησί μας και τα σάρωσε όλα... ακόμη και η χαρακτηριστική εγκάρδια φιλοξενία των Κρητικών έχει εμπορευματοποιηθεί.**»

Όμως εμείς περιμένουμε ο τουρισμός αντί για ψωμί να μας χορτάσει παντεσπάνι.

ΝΕΟ Δ.Σ. ΣΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Στις 13-3-22 στα γραφεία του Συνδέσμου έγινε Γενική Συνέλευση και εκλέχτηκε νέο Διοικητικό Συμβούλιο και νέα Εξελεγκτική Επιτροπή. Προσήλθαν και ψήφισαν 29 μέλη. Η πανδημία του κορονοϊού και το ψύχος εμπόδισαν την προσέλευση περισσότερων μελών. Το νέο Δ.Σ. συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Ντιναλέξης Μιχάλης Πρόεδρος
Οικονομίδου Ελένη Α' Αντ/δρος
Ιωαννίδης Δημήτριος Β' Αντ/δρος
Κωστοπούλου Άννα Γραμματέας
Παπαλεοντίου Γιώργος Ταμίας
Φωτόπουλος Μιχάλης Μέλος
Αδαμίδης Κώστας Μέλος
Παλαιολόγος Βαγγέλης Μέλος
Γκατζές Γιώργος Μέλος

Ευχόμαστε στο νέο Δ.Σ. καλή ηθική και να κάνει ότι μπορεί για το καλό του Ζαγοριού.

Απόστολος Ντιναλέξης

Από τα ημερολόγια των πολιτιστικών συλλόγων μας

Μια ωραία συνήθεια των συλλόγων των χωριών μας είναι η έκδοση ημερολογίου στην αρχή κάθε χρονιάς. Κι είναι πράγματι σπουδαίες και ευρηματικές οι ιδέες τους έτσι που να συναγωνίζονται ευγενώς – ο ένας τον άλλο.

Και βοηθούν τα ημερολόγια αυτά και στην ανάμνηση μιας άλλης ζωής ξεθωριασμένης για τους ηλικιωμένους κι άγνωστης για τους νέους του INTERNET και σ' ένα άλλο τρόπο ζωής, πιο ανθρώπινο, αν και πιο κουραστικό τότε που τα χωριά μας έσφιζαν από ανθρώπους, που υπήρχε η συγγένεια, το έθιμο, η έννοια της Κοινότητας και στη χαρά και στη λύπη.

Εξαίρετο το ημερολόγιο των Κάτω Πεδινών. Πρωτότυπο, κάθε χρόνο ξεπέρασε τις προσδοκίες μας! Αναφέρεται στους γάμους του χωριού τα τελευταία 150 σχεδόν χρόνια.

Έξοχη η φωτογραφία με τα στέφανα στο εξώφυλλο. Εμείς, οι παλιοί, τα φυλάμε ακόμη στις «στεφανοθήκες». Κι είναι συγκινητικότατο να βλέπεις ζευγάρια στην καλύτερη μέρα της ζωής τους. Κι αποτυπώνεται στις φωτογραφίες αυτές όλη η ντροπαλότητα, η δειλία, η αδεξιότητα, η φορεσιά, το νυφικό και η εξέλιξη στη στάση σ' αυτό το μακρύ διάστημα. Κι αναγνωρίζεις έκπληκτος τους εαυτούς σου στα νιάτα, τα μυρωδάτα και στα σημερινά μαραμένα γεράματα κι αναστενάζεις «Νάταν τα νιάτα δυο φορές...».

Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στις κοπέλες που τα επιμελήθηκαν. Ειλικρινά μας συγκίνησαν. Όσο κι ο τίτλος. Σήμερα άσπρος ουρανός σήμερα άσπρη μέρα, σήμερα στεφανώνεται αητός την περισσότερα!

Μόνο η φωνή απ' τη Ζιούλη και τα Τακούτσια λείπει για να κάνει τους Κατωσουδενιώτες να κλάψουν.

Μπράβο σας

Ευχαριστούμε πολύ!

Ελένη Δούβλη

Το ημερολόγιο του Μορφωτικού Αναπτυξιακού Συλλόγου Γρεβενιτίου

Κι από τη μέρα της χαράς του γάμου, το Γρεβενίτι μας πηγαίνει κατ' ευθείαν στον μόχθο καθώς το φετινό ημερολόγιο τους είναι αφιερωμένο στον Δασικό συνεταιρισμό του χωριού.

Είναι οι υλοτόμοι του χωριού που από γενιά σε γενιά ζουν, συνομιλούν, μυρίζουν τη μυρωδιά και τον ιδρώτα του μόχθου.

Ο συνεταιρισμός ιδρύθηκε το 1946 και η πρώτη υλοτόμηση έγινε το 1952. Ιδρυτικά μέλη πρέπει να γίνονται γνωστά οι Βράνος Βόντινας, Β. Βράστος, Γ. Γκάνιος, Δ. Δερμάνης, Χ. Μπλέτσος, Ι. Νασιώκας, Ι. Σαχίνης, Ι. Στραπέλης. Στα 75 χρόνια λειτουργίας του τα μέλη του δεν κόβουν μόνο ξύλα, αλλά βοηθούν στην αναγέννηση του δάσους και την πρόληψη των πυρκαγιών. Μια ζωή στο δάσος από Ανατολή ως τη Δύση. Ένας τομέας που έπρεπε να είναι παράδειγμα για το δασωμένο Ζαγόρι, που θα μπορούσε να κρατήσει ένα μέρος του πληθυσμού και να μη ρημάξει ο πανέμορφος αυτός τόπος. Κάτι που είναι ζητούμενο και αναγκαίο στους καιρούς μας τους δύσκολους.

Μακάρι η ωραία αυτή πρωτοβουλία του συλλόγου να βρει μιμητές και να ακουστεί ζωή στα έρημα χωριά μας. Άξιος ο κόπος τους, άξιος ο μόχθος τους, με τις αμέτρητες δυσκολίες αλλά και την καρδιά γεμάτη το βουνίσιο αέρα. Μιλάμε τόσο για το περιβάλλον. Κι όμως το 'χουμε δίπλα μας και το αγνοούμε. Μακάρι το ημερολόγιο να γίνει καμπανάκι και να ξυπνήσει τους αρμόδιους.

Συγχαρητήρια στην ομάδα.

Η ιδέα σας είναι η καλύτερη για το δασωμένο πανέμορφο αλλά βουβό κι ανεκμετάλλετο Ζαγόρι.

Ίσως να γίνει αιτία να ξυπνήσουν συνειδήσεις. Μακάρι.

Ελένη Οικονομίδου-Δούβλη

Το ημερολόγιο του 2022 του Πολιτιστικού Συλλόγου Ασπραγγέλων

Το νέο ημερολόγιο του 2022 του Πολιτιστικού Συλλόγου Ασπραγγέλων κυκλοφόρησε και φέτος και μας εξέπληξε με την έκδοσή του. Φέτος είναι αφιερωμένο στο έργο της γλύπτριας Ευδοκίας Παπαγεωργίου και φέρει τον τίτλο: «Σταθμοί Πορείας». Το Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου Ασπραγγέλων επέλεξε το ημερολόγιο του 2022 και κοσμεύεται από περίπου 30 φωτογραφίες γλυπτών έργων της κ. Ευδοκίας Παπαγεωργίου, η οποία έλκει την καταγωγή της από τους Ασπραγγέλους Ζαγορίου. Εύχεται δε η συνάντησή με την τέχνη να αποτελέσει εφελκυστικό αίσιοδοξίας και δημιουργικότητας χαλεπούς καιρούς που διανύουμε. Συγχαρητήρια στον Πολιτιστικό Σύλλογο Ασπραγγέλων και στο Δ.Σ. του Συλλόγου γι' αυτό το επιτυχημένο, ημερολόγιο και ας ας γίνει παράδειγμα και σε άλλους Συλλόγους του Ζαγορίου.

Για το «Ζαγόρι μας»

Ρούλα Ευθυμίου

ANNA ΣΟΛ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
- ΛΑΠΠΑ

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΑΡΧΕΙΟ ΘΩΜΑ ΛΕΚΚΟΥ

ΧΡ, ΠΑΤΣΗ 6 (ΠΛ. ΠΑΡΓΗΣ)

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΗΛ./FAX 26515 54414

KIN. 6977035045

e-mail: anna.kost96@yahoo.gr

Βασίλειος Τριάδης

Ένας σύγχρονος ευεργέτης του τόπου μας

Ο Βασίλειος Τριάδης κατάγεται απ' το Γρεβενίτι Ζαγορίου και είναι διευθυντής της Γερμανικής Εταιρείας Πληροφορικής P81 με έδρα το Βισμπάντεν. Είναι παιδί μεταναστών που σπούδασε, πρόκοψε και εξελίχθηκε. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό, φρόντισε κι έκανε μεγάλο καλό στην Ήπειρο. Έφερε ένα παράρτημα της εταιρείας στην πόλη μας, όπου δουλεύουν (140) νέοι και νέες. Παιδιά που τελείωσαν την πληροφορική με γνώσεις (γιατί τα ελληνικά Πανεπιστήμια έχουν πολύ υψηλό επίπεδο σπουδών) δεν αναγκάζονται να ξενιτευτούν αλλά βρίσκουν δουλειά στην πατρίδα τους. Παιδιά απ' τα Γιάννενα, την Πρέβεζα, τη Θεσ/νίκη, η Φλώρινα κ.λ.π. με καλές αποδόχες. Συγχαρητήρια στον άνθρωπο αυτό που συνεχίζει την παράδοση των Ηπειρωτών ευεργετών, οι άνθρωποι του τόπου μας του είναι ευγνώμονες. Καθώς και οι πολιτικές και Αυτοδιοικητικές Αρχές χρειάζεται να τον τιμήσουν. Αν γίνει το Τεχνολογικό Πάρκο για το οποίο φροντίζει ο Περιφερειάρχης Ηπείρου Αλ. Καχριμάνης θα είναι ότι καλύτερο για τους νέους μας.

Χαρά Παπαδοπούλου

Μαρία Τσελίκλη

Απόφοιτος κτηνιατρικής Π.Θ.
Μετεκπαιδευμένη
στην Παθολογική κλινική Π.Θ.

☎ 26513 09238

Μαρίκος Κοτοπούλη 1 &
Β. Ηπείρου Αμπελόκηποι, Ιωαννίνων

☎ 6950 56 23 53

maria_tselikli92@yahoo.com

Βιβλιοπαρουσίαση

«Μνήμη του λαού μου σε λένε Πίνδο...»

Παρουσίαση του βιβλίου της

Μαρούλας Παπαευσταθίου-Τσάγκα με τίτλο:

«Ελληνοϊταλικός πόλεμος. Κατοχή-Εθνική Αντίσταση (1940-1944): 100 Ιστορικές προφορικές μαρτυρίες», τόμος Α' και Β', Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Ιωάννινα 2019

Το άρωμα της εποχής

Στο πλαίσιο της εικοσαετούς έρευνάς μας για την ιστορική περίοδο 1940-1944, καταγράψαμε και αξιοποιήσαμε μαρτυρίες προσώπων από την Ήπειρο με σκοπό τη διάσωση και διαφύλαξη των προσωπικών βιωμάτων τους από τον Ελληνοϊταλικό Πόλεμο, την Κατοχή και την Εθνική Αντίσταση. Η επιθυμία μου ήταν να προλάβω να διασώσω τα πολύτιμα στοιχεία, τις αφηγήσεις ζωής, τη ζωή την ίδια που έφεραν μέσα τους τα ηρωικά εκείνα «παιδιά του '40», να αισθανθώ την «άχνα των ανθρώπων που έκαναν την ιστορία», όπως χαρακτηριστικά λέει ο Τερζάκης, στο έργο του *Ελληνική Εποποιία 1940-1941*, να οσφρανθώ το άρωμα της Εποχής. Το έναυσμα το έδωσαν οι οικογενειακές μας ιστορίες για τα δραματικά γεγονότα της συγκεκριμένης περιόδου. Ως παιδιά ζούσαμε σε ένα περιβάλλον αφηγήσεων με πλούσια κληρονομία προφορικής παράδοσης. Οι πρώτοι πληροφορητές μου είναι οι γονείς μου και οι δύο γιαγιάδες, από το Ζαγόρι και το Πωγώνι. Οι αφηγήσεις που καταγράψαμε συνιστούν ένα ψηφιδωτό που ανασυνθέτει την Ιστορία της περιόδου 1940-44, κυρίως για την περιοχή της Ηπείρου, καθώς διασώζονται τα βιώματα πολλών συμπατριωτών μας από εκείνη την εποχή. Τα πολύτιμα ιστορικά στοιχεία που αναδύθηκαν, καθώς και η περι-

ρέουσα ατμόσφαιρα των χρόνων εκείνων, συναντούν το παρόν και μετατρέπονται σε «κείμενα *es aei*».

Η έρευνα-καταγραφή

Η συστηματική έρευνα και η καταγραφή προφορικών μαρτυριών, με την προσωπική μου βιντεοκάμερα, ξεκίνησε γύρω στο 2000, με τη διάσωση των αφηγήσεων των συγχωριανών του πατέρα μου για το ολοκαύτωμα του Γρεβενιτίου του Ανατολικού Ζαγορίου. Πώς σώθηκαν στο δάσος, κρυμμένοι από τους Γερμανούς που τους έκαψαν όλα τα σπίτια –τέσσερις φορές– μαζί με τα κεφάλια και τα αγαθά τους, τις πολύτιμες φορεσιές, το ιστορικό παρελθόν, τα αρχεία –όπως το αρχείο του παρακείμενου Μοναστηριού, της Ι. Μονής Βουτσάς– το ανθρωπό ιστορικό, πολιτικό και εκπαιδευτικό παρελθόν μιας πλήρως ανεπτυγμένης, σφύζουσας, ζωής, σε ένα χωριό των 1000 κατοίκων, όπως το Γρεβενίτι, που είχε γεννήσει μεγάλες μορφές, όπως ο Βράνος Βωζάνης, ο Επίσκοπος Περιστερας Ευστάθιος Σκάρπας, ο Λεάνδρος Βρανούσης.

Το δίτομο έργο μας (968 σελίδες) περιλαμβάνει: Προλόγους (του Περιφερειάρχη Ηπείρου κ. Αλέξανδρου Καχριμάνη, του πρώην Πρύτανη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κ. Γεωργίου Καψάλη, του Ομότιμου Καθηγητή των Πανεπιστημίων Αθηνών και Ιωαννίνων και Προέδρου της Ελληνικής Λαογραφικής Εταιρείας κ. Μιχάλη Μερακλή, του Ομότιμου Καθηγητή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κ. Απόστολου Παπαϊωάννου), Εισαγωγή, Μεθοδολογία της Έρευνας και Ιστορικό πλαι-

σιο. Το μεγαλύτερο μέρος καταλαμβάνουν οι εκατό (100) προφορικές μαρτυρίες (800 σελίδες). Ακολουθούν τα Συμπεράσματα με ιστορικά στοιχεία, κοινωνιολογικές, εκπαιδευτικές και λαογραφικές συνιστώσες του λόγου των αφηγητών, ενώ παρατίθενται τα αρχεία και οι πηγές, η βιβλιογραφία –για τη διασταύρωση των μαρτυριών– αρκτικόλεξα, συντομογραφίες, καθώς και ευρετήριο. Το βιβλίο συνιστά στο σύνολό του μια, θα λέγαμε, «εικονογραφημένη» ιστορία του '40, καθώς είναι εμπλουτισμένο, εκτός από το ανέκδοτο αρχειακό υλικό, με δελτάρια από το μέτωπο, επιτολές, φωτογραφίες από οικογενειακά και δημόσια αρχεία ή ιδιωτικές συλλογές, με επώνυμα ζωγραφικά και χαρακτικά έργα καθώς και με έγχρωμα έργα της Λαϊκής Εικονογραφίας.

Στους πληροφορητές μας συμπεριλαμβάνονται πολλοί Ζαγορίσιοι, όπως ο Βασίλης Αρχιμανδρίτης, ο Ιωάννης Γκαβρέας, ο Δημήτριος Γκέκης, η Έλλη Δερμάνη, η Ευλαμπία (Πιπίτσα) Δούνια, η Νίκη Θεοδωρίκα, ο Γρηγόρης Καψάλης, η Αναστασία Κουλούρη, η Ασπασία Ματθαιοπούλου, ο Θωμάς Μπαϊρακτάρης, ο Στάθης Παπαβρανούσης, η Μαργαρίτα Παπαστεργίου, ο Ιωάννης Πατίκος, ο Αλέξανδρος Πούρλης, ο Γεώργιος Ράπτης, η Ευφροσύνη Ράπτη, ο Κωνσταντίνος Ράπτης, ο Χρίστος Ρογκότης, η Αλίκη Σιούλα, η Σοφία Τσαμπούρα-Στέα, ο Λεωτέρης Τζουριάδης, η Ελένη Φραγκούλη-Τζουριάδη, ο Δημήτριος Ψάφας, η Χαρίκλεια Φάφα, ο π. Αθανάσιος Χατζής, ο Βάσιος Χατζής, ο Θεοδοκλής Ψαλμός.

«Έν Τσεπελόβφ»

Διά χειρός του προέδρου του Δ.Σ. του Πολιτιστικού Συλλόγου Τσεπελόβου «Αναστάσιος Τσοφλής» κ. Δημητρίου Ιωαννίδη ήρθε στο γραφείο μας το τεύχος 38 του Β' εξαμήνου του 2021. Το περιοδικό απλώνεται σε 72 σελίδες και τα θέματά του φτάνουν τα 24. Όλα τα θέματα εξαιρετικά και ενδιαφέροντα. Ιδιαίτερα δύο κείμενα, το ένα για προσφυγόπουλο από τη Συρία και το άλλο για τον Αλή Πασά.

Ο Μοχαμμάντ Χαννάν 18ετής Κούρδος από τη Συρία βρίσκεται στην Ελλάδα και αφηγείται τις περιπέτειές του. Επιθυμεί να μεταβεί στην Γερμανία να ανταμώσει την αδερφή του και τον αδερφό του, να συνεχίσει τις σπουδές του και να βρει αξιοπρεπή δουλειά.

Ο 17χρονος μαθητής Βασίλης Λαδιάς από τους Ασπραγγέλους αναρωτιέται αν «Αξίζει να τιμηθεί και ο Αλή πασάς μαζί με Έλληνες αγωνιστές του '21;» Αφορμή πήρε από το ιστορικό συνέδριο για τον Αλή πασά που διοργάνωσε ο Δήμος Ιωαννιτών στα πλαίσια των εκδηλώσεων για τα 200 χρόνια από την επανάσταση του 1821. Γράφει ο Βασίλης: «Ο Αλή πασάς υπήρξε μια ιδιαίτερη σκοτεινή και αμφιλεγόμενη φυσιογνωμία, ακόμη και για τους ίδιους τους Οθωμανούς. Ήταν ένας άνθρωπος που ενεργούσε πάντα με υστεροβουλία, υπηρετώντας μόνο τους δικούς του σκοπούς και τα δικά του συμφέροντα».

Και μια τελευταία επισημάνση. Το περιοδικό γέμει φωτογραφιών σε κάθε κείμενο. Η φωτογραφία βοηθάει στην κατανόηση των κειμένων και στέλνει στον εγκέφαλο μια εικόνα. Ακόμη ξεκουράζει τον αναγνώστη με διάλειμμα στην ανάγνωση των κειμένων.

Θερμά συγχαρητήρια στο Σύλλογο και καλή συνέχεια. Με αγωνία θα περιμένουμε το τεύχος του Α' εξαμήνου του 2022.

Απόστολος Ντιναλέξης

ΖΑΓΟΡΙΣΙΟΙ ΚΑΙ ΤΣΙΓΚΟΥΝΙΑ

Αφορμή για τούτες τις Αράδες από μια πρόσφατη έκδοση βιβλίου με θέμα την εκπαίδευση και την συμπεριφορά των μαθητών μέσα στην αίθουσα στις μέρες μας. Γράφει ο συγγραφέας ότι «**οι Ζαγορίσιοι έδιναν στα παιδιά τους αρχαιοελληνικά ονόματα για να μη γιορτάζουν**». Παλιότερα τότε γράψαν κι άλλοι αυτό. Υπονοείται ότι η γιορτή έχει έξοδο κι ήθελαν να τ' αποφύγουν. Αλλά και μερικοί άλλοι συγγραφείς έγραψαν ότι οι Ζαγορίσιοι ήταν αφιλόξενοι. Διαχρονικά μας κατηγορούν ότι είμαστε τσιγκούνηδες, χωρίς να κάνουν σύγκριση με άλλες ευρύτερες περιοχές π.χ. την περιοχή Πωγωνίου ή την περιοχή Κόνιτσας.

Αν επιχειρήσουμε να τοποθετήσουμε χρονικά την περίπτωση της φιλοξενίας πρέπει να γυρίσουμε στην εποχή της τουρκοκρατίας. Τότε δεν υπήρχαν αυτοκίνητα και αυτοκινητόδρομοι. Τότε οι διαβάτες κινούνταν πεζοί ή με τ' άλογό τους. Η διαδρομή ήταν χωριό προς Γιάννινα και επιστροφή. Οι περισσότερες διαδρομές χρειάζονταν μια μέρα να πας και μια να γυρίσεις. Διανυκτέρευση σε κάποιο χάνι στα Γιάννινα. Υπήρχαν και μακρινές διαδρομές που δεν έφτανε μια μέρα π.χ. Λάιστα προς Γιάννινα ή Γιάννινα προς

Βρυσοχώρι. Τότε χρειάζονταν ενδιάμεσος σταθμός. Συνήθως σε συγγενικό πρόσωπο ή λίαν φιλικό σε κάποιο ενδιάμεσο χωριό. Απρόβλεπτο γεγονός ήταν οι καιρικές συνθήκες. Το κρύο και το χιόνι ήταν εμπόδια. Αναφέρονται περιστατικά που ξεπάγιασαν άνθρωποι στο δρόμο και τους βρήκαν πεθαμένους.

Η φιλοξενία την εποχή εκείνη ήταν ύπνος και φαγητό. Χώρος υπήρχε, βελόντζες και κουβέρτες υπήρχαν κι ακόμα ψωμοτύρι, τραχανάς, γάλα, αυγά κλπ. Για κάθε σπίτι Ζαγορίσιο δεν ήταν και τόσο δύσκολο να υπάρχουν. Αν δεχτούμε άρνηση, που λένε κάποιοι συγγραφείς, τότε θεωρείται αναισθησία και απανθρωπιά και κάτι τέτοιο δεν ταιριάζει στο Ζαγόριο. Στα τραγούδια στις χαρές ακούμε: «**Χίλιες καλωσορίστε κι ως κάνατε και κόπο, ήρθατε κι ομορφήνατε τον όμορφο τον τόπο**».

Ένα στοιχείο αρνητικό στην φιλοξενία ήταν η ξενιτιά. Πολύς οικογένειες είχαν τους άντρες ξενιτεμένους και στο σπίτι έκανε κουμάντο η Κυραμάνα. Κοντά της οι θυγατέρες, οι νύφες, τα εγγόνια. Δεν ήταν ηθικό να φιλοξενήσει άντρες στο

σπίτι της. Ανάγκη φιλοξενίας δεν υπήρχε για άλλη περίπτωση εκτός από διαβάτες. Τουρίστες δεν υπήρχαν τότε. Υπήρξαν κάποιοι περιηγητές που συνοδεύονταν από φίλους και οδηγούς. Αυτοί πλήρωναν για ανάγκες ύπνου και φαγητού. Στο σημείο αυτό πρέπει να θυμήσουμε ότι κάθε χωριό είχε αμηνικό και αμηνή ή αμηνήσα που δέχονταν τους φοροεισπράκτορες, τους σπαχήδες, τους σιουμπασιάδες κι άλλους αξιωματούχους. Ο αμηνής φιλοξενούσε και το χωριό τον πλήρωνε. Και ήταν αχόρταγοι κι ασήκωτοι και ζητούσαν και του πουλιού το γάλα. Μεγάλο βάρος κι έξοδο για κάθε χωριό.

Θα επιχειρήσουμε μια ανάλυση της κοινωνίας ενός χωριού τον 17° και τον 18° αιώνα θα βρούμε π.χ. στα 100 σπίτια: 5 αρχοντικά, 40 εχούμενα, 35 φτωχικά και 20 που δεν είχαν στον ήλιο μοίρα. Τέτοια εικόνα μας δίνουν οι στίμμες που καταρτιζόνταν σε κάθε χωριό για τα επερχόμενα φορολογικά βάρη κι ακόμα τα ριξίματα της στίμματος όταν έρχονταν η στιγμή της πληρωμής. Αν διαβάσουμε τις διαθήκες των Ζαγορίσιων ευεργετών θα δούμε ότι όλοι

τους αφήνουν κληροδότημα για τους φτωχούς συγχωριανούς και για τα φορολογικά βάρη τους.

Η περίπτωση της ονοματοδοσίας, που αναφέρθηκε παραπάνω, έχει και αντίλογο. Γιατί έδιναν οι Ζαγορίσιοι αρχαιοελληνικά ονόματα στα παιδιά τους; Άρα ήξεραν ιστορία και ιστορικά πρόσωπα. Επομένως ήταν γραμματιζόμενοι. Όλα τα χωριά του Ζαγορίου ήταν δασκαλχώρια. Όλα τα χωριά είχαν κοινό σχολείο και ελληνικό και τα Γιάννινα ήταν «**πρώτα στα γράμματα**» με τις σχολές που λειτουργούσαν. Οι δάσκαλοι δίδασκαν με ζήλο την ελληνική ιστορία και την ορθοδοξία. Δίδασκαν την πορεία του ελληνικού έθνους και την αναζήτηση της ελευθερίας. Και κάτι που μπορεί να το ξεχνάμε. Οι πατεράδες έδιναν στα παιδιά αρχαιοελληνικά ονόματα αλλά και δεύτερο όνομα για να γιορτάζει. Έλεγε π.χ. ο νουνός: «**Μενέλαος να φωνάζεται και Νικόλαος να γιορτάζεται**». Το γεγονός αυτό τηρείται μέχρι σήμερα.

Οι Ζαγορίσιοι μπορεί να ήταν φτωχοί, αλλά ήταν φιλόξενοι. Οι Ζαγορίσιοι ήταν χριστιανοί, αλλά ήταν και Έλληνες.

Απόστολος Ντιναλέξης

Στις 13 Μαρτίου ανοίγουν οι εγγραφές για το «11ο ZAGORI MOUNTAIN RUNNING»

σκεπτών.

Θα υπάρξουν επίσης διαφοροποιήσεις σε όλα τα αγωνιστικά πρωτόκολλα, για τις οποίες θα υπάρξει αναλυτική ενημέρωση με νέες ανακοινώσεις, ενώ δεν θα λείψουν και οι εκπλήξεις, στο πλαίσιο της ανανέωσης και της ανοδικής πορείας της Διοργάνωσης!

Ο αριθμός Ελλήνων συμμετεχόντων στους δύο μεγάλους αγώνες καθορίζεται ως εξής:

- TeRA 80km: 250
- Marathon +44km: 350
- Half Marathon 21km: 500
- Entry Race 10km: 500

Ευελπιστούμε, πως μετά από δύο δύσκολα χρόνια που βιώσαμε όλοι τις επιπτώσεις

της πανδημίας, θα μπορέσουμε να είμαστε πλέον ασφαλείς για να χαρούμε τη συμμετοχή μας στην μεγαλύτερη γιορτή του ορεινού αθλητισμού!

Στο πλαίσιο υλοποίησης των κανόνων διασφάλισης της Δημόσιας Υγείας, δικαίωμα συμμετοχής στους αγώνες του 11ου Zagori Mountain Running, έχουν οι αθλητές που πληρούν τα κριτήρια, όπως περιγράφονται στο «Υγιειονομικό Πρωτόκολλο Εκτός Σταδίου Διοργανώσεων», που έχει ανακοινώσει στις 1/3/2022 η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού. Σχετικές οδηγίες θα υπάρχουν και στην φόρμα εγγραφών των αγώνων.

Είμαστε ιδιαίτερα χαρούμε-

νοι που θα έχουμε στο πλευρό μας, για μία ακόμη χρονιά, ως μεγάλους χορηγούς, τις κορυφαίες εταιρείες:

Φυσικό Μεταλλικό Νερό «ΖΑΓΟΡΙ», «THE NORTH FACE» και «FIFTH ELEMENT». Θεσμικοί Υποστηρικτές θα είναι η Περιφέρεια Ηπείρου και ο Δήμος Ζαγορίου, αναφέρουν οι διοργανωτές.

Αντικειμενικό σύστημα εξετάσεων (Αναφορά στο ακαδημαϊκό απολυτήριο)

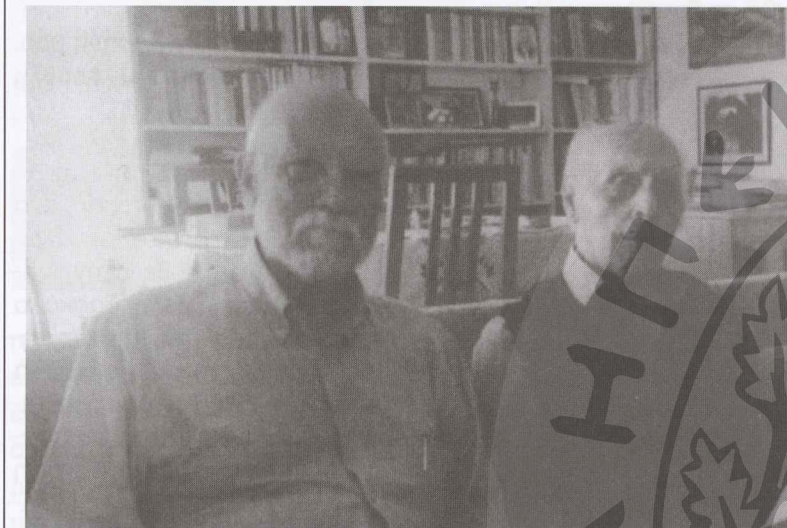
Το 2022 κλείνουν πάνω από 50 χρόνια από την πρώτη εφαρμογή του συστήματος εισαγωγικών εξετάσεων στα ΑΕΙ, που είναι γνωστό ως ακαδημαϊκό απολυτήριο, ενώ αργότερα ονομάστηκε «**πανελλήνιες εξετάσεις**» κ.λπ.

Σημειώνω εξ αρχής ότι δεν είμαι ειδικός σε θέματα παιδείας αλλά γνωρίζω το θέμα από τη συμμετοχή μου στην ομάδα που σχεδίασε και εκτέλεσε με τη χρήση Η/Υ την επεξεργασία των στοιχείων και την έκδοση των αποτελεσμάτων εισαγωγής στα ΑΕΙ το 1964 με βάση τους κανόνες του συστήματος που είχε σχεδιάσει το Υπ. Παιδείας.

Με το νέο σύστημα για το ακαδημαϊκό έτος 1964/65 πολλά από τα προβλήματα λύθηκαν, ενώ τα βασικά χαρακτηριστικά του ήταν διαφάνεια και η αντικειμενικότητα με την έννοια της ίσης μεταχείρισης των υποψηφίων.

Ο σχεδιασμός του συστήματος περιείχε λανθασμένες εκτιμήσεις που οδήγησαν σε αδυναμία έκδοσης των αποτελεσμάτων αφού ήταν απαραίτητη η τεχνογνωσία χρήσης Η/Υ που το Υπ. Παιδείας δεν διέθετε. Αυτή η αδυναμία ανάγκασε τους αρμόδιους να προσφύγουν στην Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδος (ΕΣΥΕ) τη μόνη δημόσια υπηρεσία που χρησιμοποιούσε τότε, ηλεκτρονικό υπολογιστή. Έτσι το έργο ανατέθηκε στο μηχανογραφικό κέντρο της ΕΣΥΕ (όπου υπηρετούσα).

Το «**ακαδημαϊκό απολυτήριο**» ήταν για την εποχή του τόλμημα που αιφνιδίασε την εκπαιδευτική κοινότητα και έφερε αντιμέτωπο τον τότε Γ.Γ. του Υπ. Παιδείας Ε. Παπανούτσο με το πανεπιστημιακό κατεστημένο και ιδιαίτερα, τους φροντιστηριάρχες της εποχής, οι εξουσίες για τα συμφέροντα των οποίων, αντίστοιχα, θίγονταν (φυσικά και με την αντιπολίτευση για λόγους πολιτικής αντιπαράθεσης).

Το Δεκέμβριο του 2021, ο ΟΠΕ (Οργανισμός Πανελληνίων Εξετάσεων) ύστερα από πρόταση του Προέδρου του, ΟΠΕ (ο ΟΠΕ είναι οργανισμός του Υπ. Παιδείας) Δάσιου Γεωργίου αποφάσισε να εκδώσει ένα κείμενο αφιερωμένο «**τιμής ένεκεν**» στον Χρήστο Γκούβη (δεξιά στη φωτογραφία), ο οποίος (όπως γράφει το κείμενο) «είναι ο οργανωτής και προγραμματιστής των πρώτων Εθνικών Εξετάσεων για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση».

Το κείμενο αποτελείται από δύο μέρη:

1. - Σύντομο βιογραφικό του Χρήστου Γκούβη
2. - Περιγραφή όλων των συστημάτων που εφαρμόστηκαν κατά καιρούς για την εισαγωγή υποψηφίων στα ΑΕΙ.

Χρ. Γκούβης

ΠΕΝΘΟΣ. ΤΟ ΑΤΕΛΕΥΤΗΤΟ

«Ω γλυκύ μου έαρ, γλυκύτατον μου τέκνον που έδυ σου το κάλλος». Αυτό το χιλιόψαλτο και σπαρακτικό μοιρολόγι της Μεγάλης Παρασκευής, το φορτωμένο οδύνη και πένθος το ψέλνουν μέσα τους (κι όχι μόνο κατά το Πάσχα) όλες οι χαροκαμένες μάνες που έχασαν το γιο τους, αλλά κι όλοι όσοι χάσαμε αγαπημένα πρόσωπα, χωρίς να έχουν καμιά προσδοκία Ανάστασης. Αυτό το μοναδικό γεγονός (κατά τας γραφάς) αφορά μόνον εις τον Υιόν του Θεού. Όλοι οι άλλοι, οι κοινοί άνθρωποι, κι όταν πεθαίνουν ζούνε: Ζούνε στην καρδιά και στις μνήμες όλων των δικών τους που τους αγάπησαν και δεν τους ξεχνάν ποτέ. Ζούνε γιατί πεθαίνουν μόνον αυτοί που ξεχνιούνται.

Και δεν θα αναστηθούν σίγουρα οι άμαχοι και νέοι στρατιώτες και τα χιλιάδες παιδιά που σήμερα σκοτώνονται στην Ουκρανία, όπως χτες στην Γιουγκοσλαβία, στην Κύπρο, στο Ιράκ, στην Υεμένη, στη Συρία, το Αφγανιστάν, την Λιβύη, όπως πάντα σ' όλους τους πολέμους, που «**ποτέ δεν τελειώνουν**» όπως λέει ο ποιητής. Δεν τελειώνουν, δεν αφήνουν αυτοί που ο Μόνος Αναστηθείς έδωσε από τον ναό του Σολωμόντος και που γι' αυτό τον σταύρωσαν. Οι έμποροι δηλαδή. Σήμερα είναι οι έμποροι των εξοπλισμών και του θανάτου. Αυτοί με τα μεγάλα σταυροκοπήματα και τις μεγάλες λαμπάδες και τα μεγάλα λόγια. Ουαί υμίν Γραμματείς και Φαρισαίοι του κόσμου. Ουαί υμίν μακελάρηδες της ζωής των λαών.

Βασ. Τζιόβας

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΕΡΩΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΡΙΤΩΝΑ ΑΡΣΕΝΗ

Ζαγόρι «καθαρό» από φωτοβολταϊκά και αιολικά πάρκα

Άμεση νομοθετική δέσμευση για να μην επιτρέπεται ανάπτυξη φωτοβολταϊκών και αιολικών σταθμών στα όρια του Ζαγορίου ζητά ο βουλευτής του ΜέΡΑ 25 Κρίτων Αρσένης με επίκαιρη ερώτησή του προς τον υπουργό Περιβάλλοντος & Ενέργειας.

Η επίκαιρη ερώτηση έρχεται σε συνέχεια της δέσμευσης του Μητροπολίτη Ιωαννίνων Μάξιμου για ματαίωση της σχεδιαζόμενης επένδυσης του φωτοβολταϊκού πάρκου στην περιοχή του οροπεδίου των Άνω Πεδινών με τον όρο να μη γίνει μια τέτοια εγκατάσταση από άλλον επενδυτή.

«Η συγκεκριμένη περιοχή είναι χαρακτηρισμένη ως Ζώνη Ειδικής Προστασίας για την διατήρηση της απειλούμενης ορνιθοπαγίδας της Ευρώπης και αποτελεί μέρος του δικτύου ΦΥΣΗ 2000. Βρίσκεται δε εντός του πυρήνα της πρόσφατης πρότασης για την ένταξη του Ζαγορίου στον κατάλογο των πολιτιστικών τοπίων της UNESCO. Η πλούσια βιοπολιτισμική κληρονομιά της περιοχής αυτής, είναι συχνά το αντικείμενο έρευνας φοιτητών και ερευνητών που φιλοξενούνται κάθε χρόνο από το 2012 στα Άνω Πεδινά. Το παράρτημα της Ελληνικής Εταιρείας Περιβάλλοντος και Πολιτισμού στο Ζαγόρι θεωρεί ότι η προτεινόμενη εγκατάσταση φωτοβολταϊκού πάρκου θα μεταβάλλει ριζικά τον χαρακτήρα των οροπεδίων ως Ζαγορίσια μωσαϊκά, θα διαταράξει την λειτουργία τους και θα υποβαθμίσει την αξία τους για το μέλλον», αναφέρει ο Κρίτων Αρσένης και ερωτά, επίσης, γιατί το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας συνεχίζει να επιτρέπει την καταστροφή των Προστατευόμενων Περιοχών του Ευρωπαϊκού Δικτύου Natura 2000, ενώ το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έχει καταδικάσει τη χώρα μας γι' αυτόν ακριβώς το λόγο.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΕΛΕΝΗ ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ - ΑΛΕΞΑΚΗ

(1951-2022)

Μια αξιόλογη και ωραία γυναίκα έφυγε αδόκητα από τη ζωή στα 71 της χρόνια. Μια δραστήρια και επιτυχημένη επιστήμονας (αρχιτέκτονας), με οράματα, ευαισθησίες και όνειρα δημιουργίας και προσφοράς.

Γεννημένη και μεγαλωμένη στα Γιάννενα, κόρη της Αριστού-

λας Κουρμαντζή (γνωστής Γιαννιώτικης οικογένειας της Καραβιάς) και του Κερκυραϊκής καταγωγής Γιάννη Παγκρατίου. (Μεγαλωμένος όμως κι αυτός στα Γιάννενα όπου μαθητής της Ζωσιμαίας σχολής βίωσε τη σύλληψη και την αποστολή στα στρόπεδα της Γερμανίας με άλλους νέους Γιαννιώτες. Στάθηκε τυχερός και γύρισε σώος).

Η Ελένη αφού τελείωσε το δημοτικό και το γυμνάσιο θηλέων στα Γιάννενα, σπούδασε αρχιτεκτων στο Παρίσι και γύρισε διπλωματούχος στα μέσα του 1970. Ασχολήθηκε με τα προβλήματα ανάπτυξης της περιοχής και προσέφερε πολλά ειδικά στον τομέα του τουρισμού ως πρωτοπόρος, ανοίγοντας και τον πρώτο από τους ξενώνες στο Ζαγόρι «Το σπίτι του Ορέστη» στα Άνω Σουδενά.

Εμείς εδώ στην ΙΑΕΖ την θεωρούμε δική μας φίλη και Ζαγορίσια. Θα μας λείψει... Τη γνωρίσαμε λίγο καιρό μετά την επιστροφή της από τη Γαλλία το 1978 σε μια επίσκεψη που μας έκανε μαζί με τον αείμνηστο συμφοιτητή της Μιχάλη Αράπογλου που έφυγε πρόσφατα κι αυτός. Τότε μαςμίλησαν για την ίδρυση ενός φορέα ανάπτυξης του Ζαγοριού το Κέντρο Ερευνών Ζαγοριού (ΚΕΖ), όπως το είπαν, μεταφέροντας την πλούσια εμπειρία από παρόμοιους φορείς στη Γαλλία. Συμφωνήσαμε με την ωραία και φιλόδοξη πρόταση και έτσι ιδρύθηκε επίσημα το ΚΕΖ που έγραψε ιστορία για μια ολόκληρη δεκαετία στο Ζαγόρι. Δυστυχώς για πολλούς λόγους δεν άντεξε η προσπάθεια, αλλά η παρακαταθήκη του έμεινε πλούσια και διδακτική ως προοπτική. Τα χρόνια εκείνα της δεκαετίας του 80 παντρεύτηκε με τον καθηγητή Άρη Αλεξάκη, καταγόμενο από την Πάργα και έχουν ένα γιο τον Γιάννη.

Ο αδόκητος θάνατος της Ελένης μας γέμισε θλίψη και οδύνη γιατί είχε τον χρόνο να προσφέρει ακόμη πολλά.

Στο γιο της, τη μάνα της και σ' όλους τους συγγενείς της θερμά συλλυπητήρια.

Για «ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ» Β.Τ.

ΕΛΕΝΗ ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ

Μας έφυγε γρήγορα η «χωριανή μας» Ελένη Παγκρατίου. Η εξαιρετική αρχιτέκτονας με την αστείρευτη φαντασία στη δουλειά της κι άλλη τόση όρεξη για ζωή.

Εμείς οι Πανωσουδενιώτες την θεωρούμε «δική μας» αφού αυτή έφερε τον τουρισμό στο χωριό μετατρέποντας το παλιό «Σπίτι του Ορέστη» σ' ένα ιδιαίτερο παραδοσιακό ξενώνα με τις δικές της πινελιές σε κάθε γωνιά.

Έρμη κι αυτό θρηνεί την χαρισματική κυρά του. Σ' ευχαριστούμε Ελένη για την καλосύνη, την ευγένεια, την προθυμία, την ευγένειά σου, το χαμόγελο που άφθονα χαρίζει.

Ας είσαι αναπαυμένη.

Ελένη Δούβλη

Στην παιδική μου φίλη

ΕΙΡΗΝΗ ΜΑΤΣΙΟΥΛΗ - ΚΟΛΙΑ

Στέκομαι μπροστά σου αμίλητη και δεν μπορώ να πιστέψω πως κίνησες για τ' αγύριστο ταξίδι, Ειρήνη μου φίλη αγαπημένη των παιδικών χρόνων και της νιότης μας. Αχώριστες από μικρές στο χωριό μας δεμένες με βαθιά κι αληθινή φιλία, μεγαλώσαμε. Πανέμορφη με τα μεγάλα μάτια σου και την ωραία κορμοστασιά σου εσύ.

Κι αργότερα εγώ στα γράμματα κι εσύ στη Λαμπριάδαιο Σχολή.

Όμως λαχταρούσαμε η μία την άλλη να μιλήσουμε όπως ξέρουμε.

Αξέχαστα τα καλοκαίρια και τα πανηγύρια, παντού μαζί. Προικισμένη εκτός από την ομορφιά και μ' όλες τις αρετές. Ήσουν καλόκαρδη, καλόγνωμη, υπομονετική, ευγενική, ήσυχη, άριστη νοικοκυρά, Ειρήνη μου. Γρήγορα έκανες μια ωραία οικογένεια με τον καλότατο Τάκη και χάρηκες δυο εκλεκτά παιδιά τη Δώρα και το Μιχάλη. Όπου τ' αστροπελέκι σου πήρε το Μιχάλη στα νιάτα του. Σκίστηκε η καρδιά σου, αμέρωτος ο πόνος σου δεν ξαναέβγαλες τα μαύρα και δεν έσκασαν τα χείλη σου. Κι ας χάρηκες εγγόνια απ' τη Δώρα σου, την Ειρήνη και τον Μιχάλη. Όμως ακριβή μου φίλη βιάστηκες να πετάξεις στα ουράνια στην αγκαλιά του Θεού και του γιου σου. Κι άφησες τον Τάκη να τριγυρνά μοναχός στο άδειο σπίτι, τη Δώρα σου να ψάχνει παντού τη μανούλα της.

Έλα στα όνειρα των εγγονιών σου που λάτρευες κι αγκάλιασέ τα και χάρηκες τα μαλλάκια τους. Όμως και βιάστηκες να φύγεις Ειρήνη μα θα είσαι πάντα κοντά, δε θα σε ξεχάσουμε.

Κι εγώ αγαπημένη φίλη θα κοιτάζω μια μια τις φωτογραφίες μας και θα σε θυμάμαι.

Καλό ταξίδι κι ελαφρύ το χόμα που θα σε σκεπάσει Ειρήνη μου.

Ελένη Οικονομίδου-Δούβλη

ΔΕΣΠΟΙΝΑ Θ. ΓΕΠΗ

Ένα πεντάρφανο κορίτσι από ένα μικρό χωριό της Μακεδονίας μεγαλωμένο στα οικοτροφεία ήρθε στην Αρίστη στην Οικοκυρική Σχολή δασκάλα της Υφαντικής. Αγαπήθηκε και εκτιμήθηκε από τη διοίκηση της Σχολής αλλά και αργότερα απ' όλους τους χωριανούς μας και τις μαθητρίες της. Παντρεύτηκε το Θεόφιλο και ήρθε νύφη στο Γεπέικο στον Πάνω Μαχαλά. Στάθηκε τυχερή γιατί βρήκε έναν πεθερό τον οποίο εκτίμησε και αγάπησε αλλά και εκείνος την αγάπησε και πάντα ήταν δίπλα της, ήταν ο πατέρας της, η μάνα, η αδελφή της. Το Νικολάκη που έφερε στη ζωή το ζευγάρι ήταν στα χέρια του παππού γιατί οι γονείς εργάζονταν.

Δέσποινα υπήρξε εξαιρετική νύφη, λατρευτή θεία αγαπητή συνουφάδα. Συνέχισες τη γεπείκη φιλοξενία και δεχόσουν και ξεπροβόδους συγγενείς και φίλους, μικρούς και μεγάλους, γνωστούς και αγνώστους -πάντα με το χαμόγελο στα χείλη. Όπου τάχτηκες πρόσφερε με ζήλο και με πίστη. Πάλεψες σκληρά με αγόγγυστα υπέμενες τη μοίρα, τα χτυπήματα με καρτερικότητα και αξιοπρέπεια. Ιδανική σύζυγος, στοργική μητέρα, σεβαστή πεθερά και λατρευτή γιαγιά. Καλό ταξίδι Δέσποινα. Πορεύου εν ειρήνη και η ψυχή σου εν αγαθούς αυλισθήσεται. Αιώνια σου η μνήμη.

Γεώργιος Ζαχάρης

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

ΕΥΔΟΞΟΣ ΤΣΟΛΑΚΗΣ

Ο Εύδοξος Παναγιώτης Τσολάκης του Θεοφάνη και της Μάρθας είχε γεννηθεί το 1928 στα Άνω Ραβένια. Σπούδασε καθηγητής, ασχολήθηκε και ανέβηκε σε ψηλά αξιώματα. Ακαδημαϊκός δάσκαλος δυναμικός υπήρξε Πρόεδρος και μέλος του Ιδρύματος Μελετών Ιονίου και Αδριατικού Χώρου. Η πνευματική του κατάθεση ήταν έκδηλη όχι μόνο στις πανεπιστημιακές αίθουσες, αλλά και στην καθημερινή επικοινωνία. Διακρίθηκε στο πλαίσιο της διεθνούς ακαδημαϊκής κοινότητας και σε πρώιμο στάδιο αναγνωρίστηκε η επιστημονική του εγκυρότητα των ερμηνευτικών του προσεγγίσεων.

Συνταξιοδοτήθηκε με τον τίτλο του ομότιμου καθηγητή του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης. Υπεραγαπούσε το χωριό μας, όπου έχει το σπίτι του και ζούσε τα τελευταία χρόνια της ζωής του εκεί ήρεμα, ήσυχα μελετώντας στο γραφείο του.

Να ζήσουν οι δικοί του άνθρωποι, την ευχή του να έχουν και τα χρόνια του να πάρουν. Θερμά συλλυπητήρια στην λατρεμένη του Βασούλα και λοιπούς συγγενείς!

Δέσποινα Γκερλέ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (ΓΟΡΗΣ) Κ. ΚΑΨΑΛΗΣ

(1932-2022)

Γεννήθηκε στις 25 Γενάρη 1932 (γιορτή του Πατριάρχη Γρηγορίου του Ε' γι' αυτό και τον είπαν Γρηγόριο).

Πρωτότοκος γιος του γνωστού Ζαγορίσιου βιολίστη Κώστα Καψάλη. Τελείωσε το Δημοτικό σχολείο στο χωριό του τα Κάτω Σουδενά και το 1948 ήρθε οικογενειακά στα Γιάννενα μετά την εκκένωση του χωριού μας λόγω του εμφυλίου. Από μικρός δίπλα στον πατέρα του και τον

παππού του, έμαθε την τέχνη του βιολιού χωρίς όμως να το κάνει επάγγελμα. Με το τέλος του εμφυλίου 18χρονος πια εντάχθηκε εθελοντής στο στρατό ως μουσικός, υπηρέτησε πολλά χρόνια στη στρατιωτική μπάντα της 8ης Μεραρχίας στα Γιάννενα κι αργότερα μετατέθηκε στην Αθήνα. Ξεκίνησε ως υπαξιωματικός κι έφτασε μέχρι το βαθμό του Ταγματάρχη αποστρατευθείς με το βαθμό του Αντισυνταγματάρχη.

Με το Γόρη με συνδέουν τα πιο όμορφα χρόνια της αθωότητας τα παιδικά και της εφηβείας. Συγχωριανός, συνομήλικος, σύμμαχτης, γείτονας (δίπλα-δίπλα τα σπίτια μας), φίλος αγαπημένος. Μοιραζόμασταν όχι μόνο τα παιδικά μας παιχνίδια, αλλά και το ψωμί-τύρι. Ήταν ο «κολλητός» μου (όπως λένε σήμερα), παιδικός φίλος, που μοιραστήκαμε όπως είπα μέχρι την εφηβεία μας αξέχαστα χρόνια και στιγμές στο χωριό μας. Τα τελευταία χρόνια μακριά από τα Γιάννενα ποτέ δεν χωρίσαμε. Συχνά επικοινωνούσαμε τηλεφωνικά και χορταίναμε να μιλάμε για τα παλιά και για το χωριό μας.

Καλό ταξίδι φίλε μου αγαπητέ. Σ' όλους τους δικούς σου τα πιο ειλικρινή συλλυπητήριά μου.

Βασίλειος Τζιόβας

Μνημοσύνη ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΤΕΡΓΙΟΥ

Φραγκάδες Ζαγοριού

Δύο χρόνια μακριά σου... 19/3/2022

Μια φορά και ένα καιρό ήταν ένα «Σ' αγαπώ».

Δημιούργημα ενός ονείρου που γινόταν σιγά-σιγά πραγματικότητα. Ειπώθηκε ένα βράδυ με πανσέληνο αυτά τα υπέροχα βράδια που μόνο εσύ ήξερες. Κρατήθηκε δίπλα σε κάτι λέξεις που μπορεί να μην σήμαιναν τίποτα, αλλά τελικά σήμαιναν τα πάντα.

Δεν σκέφτηκε ποτέ να οπισθοχωρήσει για κανένα λόγο.

Κι αν κάποτε κάποια στιγμή σταματήσει να ζει δεν θα σταματήσει να υπάρχει.

Μια φορά και ένα καιρό ήταν ένα «Σ' Αγαπώ».

Ακόμα είναι...

Στεργίου Πατσαούρα Βάσω

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ

Δεν υπάρχει δυσκολότερη στιγμή για ένα δάσκαλο, το θλιβερό καθήκον να αποχαιρετά για το αγύριστο ταξίδι κάποιον μαθητή του. Δυστυχώς αποχαιρέτισα αρκετούς με τελευταίο εσένα Νίκο μου. Ο Νίκος Παπαρούνας του Δημητρίου, μαθητής μου στο χωριό μου τα Άνω Πεδινά, το τρίτο παιδί, το στερνοπαίδι, μετά τον δάσκαλο Ηλία και την γραμματέα Σωτηρία, δάσκαλος κι αυτός, οικογενειάρχης στη Μακεδονία.

Δυστυχώς δεν μπόρεσα να βρω για τωρινή σου φωτογραφία. Καλύτερα όμως έτσι. Έτσι θέλω να σε θυμάμαι!

Καθισμένο στο πρώτο θρανίο, ένα κοντούλι στρουμπουλό, κοκκινομάγουλο παιδάκι με φτηνά τριμένα ρούχα, όπως όλα τα παιδιά της εποχής. Εκείνο που δεν θα ξεχάσω ήταν το ντροπαλό βλέμμα του γεμάτο σεβασμό. Λες και ήθελε να ρουφήξει κάθε λέξη, κίνηση, έκφρασή μου. Άκουγε αμίλητος και παρακολουθούσε προσλημένος και αποθήκευε όλα στην ψυχή του.

Ποτέ δεν μου έδωσε αφορμή να τον μαλώσω! Και μόνο το διάλειμμα καρτερούσε να παίξει με τ' άλλα παιδιά.

Ήσυχος, ντροπαλός, αγαπητός απ' όλους ένα γελαστό παιδί που αργότερα σαν δάσκαλος δημιούργησε μια όμορφη οικογένεια. Με σεβασμό με χαιρετούσε τα καλοκαίρια σαν κάτι να μου χρωστούσε. Έφυγες Νίκο γρήγορα και πρόωρα στα 58 σου νικημένος από τον κορονοϊό. Σαν κεραυνός έπεσε η είδηση του θανάτου σου. Σε θρηνούν οι οικογένειές σου και η μάνα σου σ' ακολούθησε γρήγορα η Μητσοίνα.

Αύριο κίολας τον κηδεύουμε.

Καλό παράδεισο παιδί μου αγαπητέ, άκακο αρνάκι του Μήτσιου Παπαρούνα

Ελένη Δούβλη

ΕΙΛΙΝΑ Ε. ΒΟΥΡΔΑ
Χειρουργός Οφθαλμίατρος

Μετεκπαιδευθείσα στην παιδοοφθαλμολογία και τις παθήσεις βυθού στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Cambridge, M. Βρετανία

Δέχεται καθημερινά: 9.00-13.30 πρωί και 18.00-20.30 απόγευμα. Τετάρτη απόγευμα και Σάββατο πρωί με ραντεβού

Πλ. Νότιη Μπότσαρη 5, 1ος όροφος, Ιωάννινα
Τηλ. 26510 30003, Κίν. 6947 998847
email: eivourda@hotmail.com

ΑΝΩ ΠΕΔΙΝΑ**Γεννήσεις**

– Ο **Μιχαήλ Ξάνθος** και η **Χρίστina Χριστοφή** απόκτησαν χαριτωμένο κοριτσάκι στις 22-2-2022 στα Γιάννενα. Να τους ζήσει.

Γάμοι

– Ο **Ευάγγελος Παπιγκιώτης** του Παναγιώτη και της Χρυσάνθης Βαλάκου και η **Πανωραία Καπρινιώτη** του Ιωάννη και της Αθηνάς Καζούκα παντρεύτηκαν στις 2-3-22 στα Γιάννενα. Να ζήσουν.

Θάνατοι

– Ο 58χρονος **Νικόλαος Παπαρούνας** του Δημητρίου και της Αλεξάνδρας έφυγε απ' τη ζωή στις 14-1-2022. Θερμά συλλυπητήρια.

– Η **Αλεξάνδρα** χήρα Δημ. Παπαρούνα που είχε γεννηθεί το 1931 το γένος Τάγκα κηδεύτηκε στα Άνω Πεδινά.

ΑΝΩ ΡΑΒΕΝΙΑ**Συγχαρητήρια**

– Μια νέα επιστήμονας που έλκει την καταγωγή της από τα Άνω Ραβένια, έδωσε τον όρκο του Ιπποκράτη στο Τμήμα Ιατρικής του Παν/μίου Θεσσαλίας. Είναι η **Εύη Ράπη** του Κώστα και της Διαμαντούλας Βύρωνα Νίττα! Θερμά συγχαρητήρια. Καλή σταδιοδρομία.

ΑΡΙΣΤΗ**Θάνατοι**

– Στις 25-2-2022 έφυγε από την ζωή ο 93χρονος **Αριστείδης Γάρος** του Χρήστου και της Ελένης. Θερμά συλλυπητήρια.

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ**Γεννήσεις**

– Ο **Ηρακλής Γκάνος** και η **Θεοδώρα Τζαθάρα** απόκτησαν υγιέστατο αγοράκι στον Ορχομενό της Βοιωτίας στις 4-3-2022. Να τους ζήσει γερό και τυχερό.

ΒΙΚΟΣ**Γεννήσεις**

– Η **Πανωραία Ντάκουλα** και ο **Εμιλιάνο Τζέμπα** απόκτησαν το τρίτο παιδάκι τους, ένα υγιέστατο αγοράκι στα Γιάννενα στις 22-3-2022. Να τους ζήσει γερό και τυχερό.

ΒΟΒΟΥΣΑ**Θάνατοι**

– Ο **Γεωργίου Αντώνιος** του Κων/νου και της Στεργιανής Σταγκογιάννη που είχε γεννηθεί το

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

1935 απεβίωσε Δεκέμβρη του 2021. Θερμά συλλυπητήρια.

ΒΡΑΔΕΤΟ**Θάνατοι**

– Ο 92χρονος **Βαγγέλης Μυριούνης** του Μάνθου απεβίωσε το Δεκέμβρη του 2021 στην Αθήνα.

– Ο 97χρονος **Λεωνίδας Μυριούνης** του Πολυκάρπου απεβίωσε το Δεκέμβρη του 2021 στον Αρχάγγελο Πρέβεζας.

Θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς των εκλιπόντων.

ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ**Γεννήσεις**

– Η **Στεργιαννή Κουνάθου** και ο **Θεόδωρος Τζαμαλής** απόκτησαν το γιο τους Χρήστο στην Γερμανία!!

Να τους ζήσει με υγεία, χαρά, ευτυχία.

ΓΡΕΒΕΝΙΤΙ**Θάνατοι**

– Ο **Χρήστος Θ. Πατίκος** πέθανε στην Αθήνα στις 8/4/22. Συλλυπητήρια στους οικείους του.

ΔΕΜΑΤΙ**Θάνατοι**

– Ο **Σπυρίδων Μπαρμπαλιός** του Νικολάου και της Γεωργίας που είχε γεννηθεί την Πρωταπριλιά του 1926 απεβίωσε στα Γιάννενα και απ' τις 4-3-2022 αναπαύεται στο αγαπημένο του χωριό. Θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς του.

ΔΙΚΟΡΦΟ-ΗΛΙΟΧΩΡΙ**Γεννήσεις**

– Η **Αποστολία Λέκκου** και ο **Γιώργος Βακάρος** απόκτησαν πρωτότοκο αγοράκι στην Αθήνα στις 20-3-2022.

ΔΙΛΟΦΟ**Γεννήσεις**

– Η **Αθηνά Μπασιούκα** του Κων/νου και της Όλγας Πολυχρονιάδου και ο **Γιάννης Κουτσογιαννόπουλος** χάρισαν μια χαριτωμένη αδελφούλα στη Δάφνη τους στις 7 Δεκεμβρίου 2021. Να τους ζήσει γερή και τυχερή.

ΔΙΠΟΤΑΜΟΣ**Θάνατοι**

– Ο **Κων/νος Κασίμης** του Αντωνίου και της Μαρίας που

είχε γεννηθεί το 1935 απεβίωσε στα Γιάννενα. Ανάλαφρο το χώμα το γιαννιώτικο που τον σκέπασε στις 17-3-2022.

ΗΛΙΟΧΩΡΙ**Θάνατοι**

– Η **Χαρίκλεια** χήρα Χρήστου Νάσκα, το γένος Χρυσής και Βασιλείου Φίλλη που είχε γεννηθεί το 1934 απεβίωσε στις 5-3-2022.

Θερμά συλλυπητήρια στο γιο της Μπάμπη και λοιπούς συγγενείς.

ΚΑΒΑΛΛΑΡΙ**Θάνατοι**

– Η **Μαρίνα Σιαφάκα** του Χριστοδούλου και της Μαρίας που είχε γεννηθεί το 1940, απεβίωσε στις 16-3-2022. Συλλυπητήρια.

ΛΑΪΣΤΑ**Θάνατοι**

– Η **Λαμπρινή** χήρα Αναστασίου **Χρυσικού** το γένος Δημητρίου Γιαννακού, ετών 90 απεβίωσε στις 22-2-2022. Να ζήσουν οι απόγονοί της. Να έχουν την ευχή της και τα χρόνια της να πάρουν.

ΜΟΜΟΔΕΝΑΡΙ**Θάνατοι**

– Ο **Μηνάς Νούλης** του Λύσανδρου και της Σοφίας που είχε γεννηθεί στις 15-12-1951 απεβίωσε στις 20-2-22. Θερμά συλλυπητήρια.

ΠΑΠΙΓΚΟ**Θάνατοι**

– Ο **Αγαμέμνων Κοντογιώργος** του Δημητρίου και της Ανδρομέδας Χατζηγιάννη που είχε γεννηθεί στις 31-3-1930 απεβίωσε στις 4-2-22 στα Γιάννενα. Θερμά συλλυπητήρια!

– Η **Αναστασία** χήρα **Δημητρίου Ευθυμίου**, το γένος Βασιλείου Ιωαννίδου και της Θεοπής Δαληγιαννοπούλου, πρώτη ξαδέλφη του παππού μου παπα-Γιώργη Παπαϊωάννου, που είχε γεννηθεί στις 21-3-1935 απεβίωσε στις 14-3-2022. Ανάλαφρο το χώμα του Παπίγκου που την σκέπασε! Συλλυπητήρια θερμά.

– Η **Κλεονίκη** χήρα Θεόδωρου **Τσουμάνη**, το γένος Μυριούνη που είχε γεννηθεί το 1931 έφυγε απ' την ζωή στις 7 Απριλίου 2022. Να ζήσουν οι απόγονοί της, την ευχή της να έχουν και τα χρόνια της να πάρουν!

ΠΕΤΡΑ**Θάνατοι**

– Η **Ολυμπία Κορδάτου** που είχε γεννηθεί το 1956, απεβίωσε στα Ιωάννινα και η κηδεία της έγινε στο Δήμο Αग्रινίου στις 27-3-2022. Θερμά συλλυπητήρια.

ΣΚΑΜΝΕΛΙ**Συγχαρητήρια**

– Ο **Ναπολέων Μπέλλος** του Κων/νου και της Ελένης Δερέκα πήρε το χάλκινο μετάλλιο σε Πανελλήνιους αγώνες Τζούντο που έγιναν αρχές Απριλίου του 2022 στην Κοζάνη. Μπράβο και σ' ανώτερα.

Θάνατοι

– Η **Τσουμάνη Σταυρούλα** το γένος Αθανασίου Κήτα απεβίωσε 22-2-22. Θερμά συλλυπητήρια.

ΤΣΕΠΕΛΟΒΟ ~ ΚΗΠΟΙ**Συγχαρητήρια**

– Θερμά συγχαρητήρια στην **Βαρβάρα Σωτηρίου Τσαθαλιά** που πήρε το πτυχίο της ψυχολόγου τέλη Μαρτίου 2022.

Θάνατοι

– Ο **Ευάγγελος Βλαχόπουλος** του Βασιλείου και της Κλεονίκης Χατζίδη που είχε γεννηθεί στις 25-3-1925 απεβίωσε στις 3-3-2022. Να ζήσουν οι απόγονοί του, να έχουν την ευχή του και τα χρόνια του να πάρουν.

– Ο **Χρηστάκος Βασίλειος** του Χριστοδούλου και της Βασιλικής γεννηθείς το 1931 απεβίωσε στις 20-3-22.

– Η **Μαρία** χήρα **Μιχαήλ Παπιγκιώτη** το γένος Γόγολου απεβίωσε στις 4-2-22.

Θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς.

ΦΛΑΜΠΟΥΡΑΡΙ**Θάνατοι**

– Η **Βασιλική Ευσταθίου**, το γένος Αναστασίου Πανούση χήρα Γεωργίου που είχε γεννηθεί το 1919 απεβίωσε στις 2-3-2022.

– Ο **Θεόδωρος Βλαχιώτης** του Χρήστου και της Γλυκερίας γεννημένος το 1947 απεβίωσε στις 31-3-22. Θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς των εκλιπόντων.

Επιμέλεια**Δέσποινα Γκερλέ-Μπίτσα****ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ****ΚΑΒΑΛΛΑΡΙ****Θάνατοι**

– Η **Σοφία Γκόγκου** αναπαύτηκε στις 21-2-22 στον Άγιο Νικόλαο Κοπάνων. Ήταν κόρη του Ανδρέα Βαρζώκα από τον Ανθρακίτη και της Μαριγώς Καραβασίλη από το Καβαλλάρι. Θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς της.

Εκ του συλλόγου

– Στις 16 Μαρτίου κηδεύτηκε στο χωριό μας η **Μαρίνα Σιαφάκα** σε ηλικία 82 ετών. Τα τελευταία χρόνια η υγεία της την ανάγκασε να είναι κλινήρης. Ήταν κόρη του Αποστόλου και της Μαρίας Χήρα. Απέκτησε δύο παιδιά και εγγόνια. Όλα της τα χρόνια ζούσε στο χωριό, εκτός από τα τελευταία χρόνια της επισφαλούς υγείας της που ζούσε στα Γιάννενα. Ευχόμαστε θερμά συλλυπητήρια στους οικείους της και ανάπαυση της ψυχής της.

Αιωνία η μνήμη

Εκ του Συλλόγου

Γεννήσεις

Ο **Νικόλαος Θάνος** του Δημητρίου και η **Σοφία Τσίγκα**, στις 28 Ιανουαρίου απέκτησαν το δεύτερο παιδί τους (αγόρι). Τους ευχόμαστε να τους ζήσει και να είναι τυχερό στη ζωή του.

Εκ του συλλόγου

ΚΑΤΩ ΠΕΔΙΝΑ (ΣΟΥΔΕΝΑ)**Θάνατοι**

– Πέθανε και κηδεύτηκε στο χωριό του στις 27 Απρίλη ο **Δημήτριος Γ. Νταχρής** σε ηλικία 83 ετών. Στα παιδιά του, τα εγγόνια του και σε όλους τους συγγενείς του θερμά συλλυπητήρια. Ας είναι ελαφρύ το Σουδενιώτικο χώμα που τον σκέπασε.

«Το ΖΑΓΟΡΙ μας» ~ Β.Τ.

ΤΣΕΠΕΛΟΒΟ**Συγχαρητήρια στα αδέρφια****Γ. και Κ. Δούβαλη**

Με περίσσια περηφάνια και χαρά μάθαμε τις προαγωγές στην Αστυνομία των αδερφών **Δούβαλη**, που κατάγονται από το Τσεπέλοβο Ζαγορίου. Χαρά και περηφάνια για όλους τους

Ζαγορίσιους. Ο Γιώργος Δούβαλης προήχθη σε αντιστράτηγο και τοποθετήθηκε Γενικός Επιθεωρητής Βορείου Ελλάδος. Ο Κώστας Δούβαλης προήχθη σε υποστράτηγο και συνεχίζει να είναι Γενικός Περιφερειακός Αστυνομικός Διευθυντής Ηπείρου.

Τα αδέρφια συνεχίζουν τη Ζαγορία παράδοση που θέλει το Ζαγόρι να είναι πρώτο στα γράμματα και στις επιστήμες,

πρώτο στις μεγάλες μορφές και στα αξιώματα. Στα αδέρφια εκφράζουμε τις ευχές μας και καλή θητεία στις θέσεις που υπηρετούν κι ευχόμαστε και σε ανώτερα αξιώματα.

Χριστόδουλος Βαρζώκας
Απόστολος Ντιναλέξης

Θάνατοι

– Θερμά συλλυπητήρια στην **Αμαλία Βλαχοπούλου-Οικονόμου** για το θάνατο του πατέρα της. Ήταν ένας καλότατος, γελαστός άνθρωπος και η κόρη του πάντα δίπλα του.

Ελένη Δούβλη

ΔΩΡΕΕΣ ~ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ**ΑΡΙΣΤΗ**

– Στη μνήμη του **Αριστείδη Γάρου** προσέφεραν χρηματικά ποσά στον Ι. Ν. Αγίου Αθανασίου Αρίστης η σύζυγος **Αλεξάνδρα**, τα παιδιά **Δημήτριος**, **Αθηνά** και **Ελπίδα**.

Οι οικογένειες: Κων/νίνου Τζιόμπου, Δημητρίου Ντάκουλα, Χρυσοστόμου και **Αλεξάνδρας Νικολαΐδη**, Χρυσοστόμου και **Πίτσα Πεταλά** προσέφεραν χρηματικό ποσό στον Ι. Ν. Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αρίστης.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί.

– Στη μνήμη της **Δέσποινας Γέπη** προσέφεραν χρηματικά ποσά στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Αρίστης τα παιδιά της **Νικόλαος** και **Τασούλα**, τα εγγόνια της **Θεοφίλος** και **Δέσποινα** καθώς και οι οικογένειες: **Φώτου Σωκράτη**, **Παπαδοπούλου Ελεωνόρας**, **Τζιόμπα Μιχαήλ**, **Γκατζέ Σταυρούλας**, **Γκατζέ Δημητρίου**, **Μιχαήλ Αριστείδη**, **Μιχαήλ Ουρανίας**, **Γέπη Παύλου**, **Νικολαΐδη Χρυσοστόμου** και **Αλεξάνδρας**, **Πεταλά Χρυσοστόμου** και **Πίτσας**, **Σουκουβέλου Γεωργίου**, **Τζιόμπου Κωνσταντίνου**, **Γέπη Αθηνάς**, **Ζαχαράκη Παντελή**, **Μίσιου Κωνσταντίνου**, **Γέπη Δημητρίου**, **Ζαχάρη Γεωργίου**.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί.

ΒΙΤΣΑ

– Εις μνήμην **Άννας Κλεομ. Βασδέκη** προσέφεραν χρηματικό ποσό για τις ανάγκες του Ιερού Ναού Κοιμ. Θεοτόκου Κάτω Βίτσας οι οικογένειες: **Ευθυμίου Βασδέκη**, **Ανδρέα Βασδέκη**, **Ελένη** και **Μιχάλη Συνοδινού**, **Όμηρου Βασδέκη**, **Ευσταθίου Ομ. Βασδέκη**, **Ευσταθίου Παν. Βασδέκη**, **Ξάνθου Φώτη**, **Ιωάννου Βασδέκη** και **Μαρίας Γιαννακού**, **Χριστούδουλου Παπαδημητρίου**, **Ευσταθίου Νικ. Βασδέκη**, **Βασιλείου Νικ. Βασδέκη**, **Ιωάννου Καβαδά** Κων/νου Γεωρ. Βασδέκη.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί.

ΚΑΒΑΛΑΡΙ**Δωρεές προς σύλλογο****~εκκλησία**

– Η **Ειρήνη Φωτιάδη-Ζώτου** στη μνήμη της αγαπημένης της ξαδέφρης **Σοφίας Γκόγκου** πρόσφερε 50 ευρώ για την επισκευή του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Καβαλλαρίου.

– Η **Μαργαρίτα Ταχταλίδη** που διαμένει στη Θεσσαλονίκη για δεύτερη φορά σε σύντομο χρονικό διάστημα έδωσε 150 ευρώ για τις ανάγκες του

ΔΩΡΕΕΣ -
ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

συλλόγου και των εκκλησιών
δείχνοντας έτσι τη μεγάλη
αγάπη της προς το χωριό της.

Τις ευχαριστούμε θερμά
Εκ του συλλόγου

ΦΡΑΓΚΑΔΕΣ

- Η Ευφροσύνη Καλύβα
προσέφερε χρηματικό ποσό
στον Ι. Ν. Αγίου Δημητρίου
Φραγκάδων στη μνήμη του
Προέδρου της Δημοκρατίας
Κάρολου Παπούλια.

Η εκκλησιαστική Επιτροπή
ευχαριστεί.

ΤΣΕΠΕΛΟΒΟ

- Η Αλίκη Βλαχοπούλου-
Αναστασίου προσέφερε στον
Ι. Ν. Αγίου Αθανασίου Τσεπε-
λόβου το ποσό των 150 ευρώ
στη μνήμη του θείου της **Βαγ-
γέλη Βλαχόπουλου** και του
αναδεχτού της **Κώστα Αθανα-
σίου Αθανασούλα.**

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή
ευχαριστεί.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΥΡΩ 100

Τζαρδή-Παραβάντη Νάντια

ΕΥΡΩ 90

Σουγλέ Ασπασία

ΕΥΡΩ 60

Τσουμάνη Ειρήνη
Στεργίου Γεώργιος
Πανταζή-Τζόκα Βασιλική

ΕΥΡΩ 50

Στεφανίδης Σπύρος
Τουλούπης Δημήτριος

ΕΥΡΩ 40

Λαμπρίδης Δημήτριος

ΕΥΡΩ 30

Σακελλαρίου-Φίλη Γιούλικα
Παπαθανασίου Ελευθερία
Ζούμπου Αγγελική
Βουκαλή-Τσαμπούρη Αμαλία
Δούβλης Πέτρος
Καραβίδας Αθανάσιος
Κρυστάλλη-Βλάχου Άννα
Μητσιμάρη Αδαμαντία
Καζαντζή Γλυκερία

Δάλλας Πολύβιος
Δάλλας Δημήτριος
Μπάσιου-Δάλλα Φιλομήλα
Κουμπής Γεώργιος
Λιόντος Αθανάσιος
Κεκρίδου Κωνσταντία
Οικονόμου Σωκράτης
Βούρβος Νικόλαος
Μαλετσίδα Ουρανία
Θεοδωρίκα Ανδρονίκη
Μπισδάκη Όλγα
Κωστοπούλου Άννα
Καραγιαννίδη Πόπη
Ρίζος Πέτρος
Ζαρίδη Ελευθερία
Τσεργογιάννης Θεόδωρος
Βλαχοπούλου-Κουμπή Κλεονίκη
Γατσέλου Παναγιώτη
Γκούβης Χρήστος
Ιωαννίδης Δημήτριος
Πολιτιστικός Σύλλογος Τσεπε-
λόβου «Ο Τσουφλής»
Δερέκα Ελένη
Σκορδάκη Ελένη
Κοντοκάλης Βασίλειος
Κοντοκάλης Δημήτριος
Σάρρος Δημήτριος

**ΠΩΣ ΘΑ ΣΤΕΛΝΕΤΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ
ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ**

Το Περιοδικό μας για να συνεχίσει να εκδίδεται απρό-
σκοπτα, έχει την ανάγκη της συμπαράστασης, τόσο με
υλικό για δημοσίευση, όσο και με την οικονομική στήριξη
όλων σας. Γνωρίζουμε ότι οι καιροί είναι δύσκολοι, όσο
όμως μπορεί ο καθένας μας ας συμβάλλει στην προσπάθεια
που κάνουμε, ώστε να μην πάνε χαμένοι κόποι τόσων χρό-
νων.

Υπενθυμίζουμε με ποιους τρόπους μπορείτε να στείλετε
τη συνδρομή σας.

1) Με ταχυδρομική επιταγή στο όνομα BARBARA
ΕΥΘΥΜΙΟΥ στη διεύθυνση Σίνα 6 Ιωάννινα, 45444

2) Με κατάθεση στο λογαριασμό της ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ IBAN GR 87 0171 3010 0063 0101 0372 242,
πρώτο όνομα Απόστολος Ντιναλέξης.

Στις καταθέσεις μέσω τραπέζης να αναγράφεται το
όνομα και το επώνυμο του καταθέτη για να στέλνουμε τις
αποδείξεις εισπραξης.

Ευχαριστούμε όλους όσους μέχρι τώρα συμπαράστέκο-
νται στο έργο μας και περιμένουμε τη βοήθεια όλων των
συμπατριωτών μας.

«Το ΖΑΓΟΡΙ μας»

το ΖΑΓΟΡΙ μας

Ιδρυτής:
ΚΙΜΩΝ ΚΥΡΙΑΖΗΣ
ΕΤΟΣ 1978

*
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΚΗ
ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΤΖΙΟΒΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ι.Α.Ε.Ζ.

Η ΠΡΩΤΗ
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ΣΤΑΘΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΒΑΡΖΩΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
ΤΖΙΟΒΑΣ ΦΡΙΕΟΣ
ΤΣΑΟΥΣΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

*
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΖΙΟΒΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
Πρόεδρος
ΝΤΙΝΑΛΕΞΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
Αντιπρόεδρος
ΒΑΡΖΩΚΑΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Ταμίας
ΖΑΧΑΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Έφορος Εκδηλώσεων
ΣΥΚΙΩΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
Μέλος

Αριστίνοη μέλη:
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ-ΔΟΥΒΛΗ ΕΛΕΝΗ
ΜΙΧΑΗΛ ΚΟΚΚΟΡΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΑΜΠΑΚΟΛΑΣ
ΑΝΝΑ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Εξελεγκτική Επιτροπή
ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΕΡΓΙΟΥ
Πρόεδρος
ΚΑΨΑΛΗΣ ΦΩΚΙΩΝ
Μέλος
ΚΑΜΠΛΕΤΣΑΣ ΟΔΥΣΣΕΑΣ
Μέλος

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΕΙΣΦΟΡΕΣ
Περιοδικό «Το ΖΑΓΟΡΙ μας»
Σίνα 6 Ιωάννινα 454 44
ΜΑΡΙΑ-ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ
ΚΥΡΙΑΖΗ
Λόγδου Βύρωνος 21
Ιωάννινα 454 44
Τηλ. 26510 26266

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Εσωτερικού 30 ΕΥΡΩ
Εξωτερικού 40 ΕΥΡΩ
Εκτός Ευρώπης 50 \$ ΗΠΑ

ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ
ΡΟΥΛΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
Μ. ΔΟΥΒΛΗ - Π. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
28ης Οκτωβρίου 41 (Στοά Καμπέρη)
Τηλ. 26510 20544 - 26510 27845
Ιωάννινα 454 44

**ΕΝΙΣΧΥΣΗ
ΣΤΟ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ**

- Ο κ. **Νίκος Γιαννής**
προσέφερε στο περιοδικό
μας 100 ευρώ στη μνήμη
της **Ελένης Παγκρατίου**
για να θυμόμαστε όλοι
αυτή τη σπουδαία γυναίκα.
Αιωνία της η μνήμη.

- Ο **Γκούβης Χρήστος**
προσέφερε στο περιοδικό
μας το ποσό των 20 ευρώ
στη μνήμη της γυναίκας
του **Σοφίας.**

Θερμές ευχαριστίες.
«Το Ζαγόρι μας»